

ODS

KDU-ČSL

Strana zelených

ČSSD

KSČM

Parlamentní strany rok po volbách

Konšel – vzdělávání pro zastupitele

Jacques Chirac

CENA: 30,- Kč

917712131952004

05

OBSAH

ÚVODNÍK	3
POLITIKA VÁŽNĚ I NEVÁŽNĚ / Zápas jsme ještě nedohráli / Ivan Langer	3
TÉMA / Zelená neznámá / Petr Sokol	4
ČSSD rok po volbách / Lukáš Jelínek	5
Cesty a proměny ODS / Jan Morava	6
KDU-ČSL nad propastí? / Ladislav Mrklas	7
Komunistická strana Čech a Moravy – rok po volbách / Miroslav Mareš	8
ROZHOVOR / Jan Macháček / Český politický boj budoucnosti je bojem o politický střed / Zbyněk Klíč	9
AKTUÁLNĚ / Budeme dotovat do roku 2013 Evropskou unii? / Petr Bratský	10
Minulost a naše paměť / Jiří Nedoma	10
Kompetenční spor o zdravotní služby na půdě EP / Milan Cabrnch	11
Komunální problém / Michal Slánička	11
POLITICKÁ REKLAMA / Kampaň finské levice / Nepovedené využití negativní kampaně / Petr Sokol	12
ANKETA PRO 3 / Ondřej Krutílek, Jan Schwippel, Jaroslav Zvěřina	13
O CEVRO / Rozhovor s Danielem Ebingerem / Daniel Ebinger	13
TÉMA / Struktura voličů a členů parlamentních stran	14
O CEVRO / CEVRO na setkání ENoP / Jiří Kozák	16
Petr Robejšek a Oldřich Vlasák na LKA / Kamila Hubáčková	17
CEVRO V MÉDIÍCH / v dubnu / Zbyněk Klíč	17
O CEVRO / Konšel – jak být dobrým zastupitelem / Markéta Štalmachová	18
TŘETÍ SVĚT / Současná Palestina – beznaděj ve Svaté zemi / Filip Moravec	19
ZAHRAŇIČNÍ INSPIRACE / Rušný květen ve Velké Británii / Jiří Kozák	20
GALERIE OSOBNOSTÍ / Jacques Chirac / Michal Pink	21
PŘEČETLI JSME / Právo a svoboda / Jiří Klindera	22
12 OTÁZEK NA NEPOLITICKÉ TÉMA / Daniela Filipiová	22
ZÁBAVA / VĚDOMOSTNÍ TEST / Historie českého stranického systému	23
ZÁBAVA / HÁDANKA A KVÍZ	24
ZÁBAVA / KRÍŽOVKA	25
MĚSÍC ČESKÉ PRAVICE / květen / Petr Sokol	26

CEVROREVUE

ČASOPIS PRO PŘÍZIVNICE PRAVICOVÉ POLITIKY

VYDAVATEL:

CEVRO – Liberálně-konzervativní akademie
Jungmannova 17, 110 00 Praha 1-Nové Město
IČO: 697 80 684
tel.: 224 237 769, 603 460 851
e-mail: info@cevro.cz
www.cevro.cz
předseda: Ivan Langer
ředitel: Ladislav Mrklas

VÝROBA:

Nakladatelství Jalna
Mickiewiczova 17, 160 00 Praha 6
tel.: 257 533 280
e-mail: jalna@jalna.cz
www.jalna.cz

šéfredaktor: Petr Sokol
výkonný redaktor: Zbyněk Klíč
technický redaktor: Jiří Sládeček
grafická úprava a zlom: Martin Sládeček
grafický návrh: Missing Element, s.r.o.
foto: titul, str. 4, 5, 6, 7, 8 – ČTK
ostatní – archiv CEVRO
tisk: Tiskárna Flora, s.r.o.

cena: 30,- Kč | Praha, květen 2007
ev. č. MK ČR E 141156 | ISSN 1213-9521

INZERUJTE V CEVRO REVUE

> Časopis CEVRO REVUE vychází od roku 2001, od ledna 2003 jako měsíčník.

> Časopis CEVRO REVUE je unikátním zdrojem informací pro všechny tvůrce i příznivce české pravicové politiky. Poskytuje prostor pro diskusi o nejrůznějších politických a ekonomických tématech.

> K přispěvatelům patří politici, akademici, publicisté a další příznivci nejen české liberálně-konzervativní politiky.

1/1 STRANY 15 000,- Kč

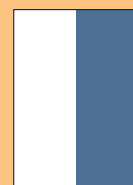
21 × 29,5 cm

1/2 STRANY 9 000,- Kč

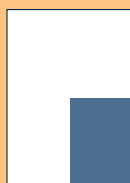
10,5 × 29,5 cm

21 × 14,5 cm

1/4 STRANY 5 000,- Kč

10,5 × 14,5 cm

21 × 9,5 cm

Další speciální rozměry inzerátů, vkládání listů – cena dohodou.

Ceny jsou smluvní a jsou uvedeny bez DPH.

Další informace: info@cevro.cz, tel.: 221 506 720

PETR SOKOL

šéfredaktor CEVROREVUE

úvodník

VÁŽENÍ ČTENÁŘI

Právě otevíráte letošní květnové číslo CEVROREVUE.

Jako hlavní téma jsme pro Vás tentokrát vybrali analýzu stavu pěti hlavních českých politických stran zastoupených v PS PČR. Perspektivy dalšího vývoje ODS představuje poslanec Jan Morava. Situaci v hlavní opoziční straně analyzuje ředitel „konkurenční“ Masarykovy dělnické akademie Lukáš Jelínek, současnému stavu v komunistické straně se věnuje politolog z brněnské Masarykovy univerzity Miroslav Mareš, nad lidoveckou budoucností se zamýšlí ředitel CEVRO Ladislav Mrklas a nechybí samozřejmě ani analýza současné pozice Strany zelených. Exkluzivní rozhovor k hlavnímu tématu poskytl našemu časopisu ko-

mentátor Hospodářských novin Jan Macháček. A již tradičně najdete v této rubrice grafickou přílohu. Tentokrát jsme pro Vás připravili grafické znázornění sociální a věkové struktury voličů jednotlivých parlamentních stran, jak vyplynula z povolebních výzkumů, které nám poskytl vedoucí katedry politologie na CEVRO Institutu Daniel Kunštát.

V rubrice O Cevro představujeme nejdůležitější akce posledního měsíce, například projekt Konšel, účast CEVRO na setkání Sítě evropských politických nadací EnoP nebo poslední soustředění Liberálně-konzervativní akademie CEVRO.

V Zahraniční inspiraci se politolog Jiří Kozák věnuje právě proběhlým

volbám ve Velké Británii. Regionální volby ve Skotsku a Walesu i místní volby v Anglii znamenaly zdrcující porážku labouristů na sklonku éry Tonyho Blaira a otevřely možnost skotské samostatnosti. V rubrice o třetím světě se tentokrát vypravíme do Palestiny a zaměříme se na izraelsko-palestinský konflikt. V Galerii osobností pak najdete medailonek odcházejícího francouzského neogaullistického prezidenta Jacquese Chiraca. Ten pro nás připravil brněnský politolog Michal Pink.

Najdete-li volnou chvíli, pravidelný vědomostní test prověří Vaše znalosti o historii českého stranického systému.

Pěkné počtení! ■

IVAN LANGER

předseda CEVRO

politika vážně i nevážně

ZÁPAS JSME JEŠTĚ NEDOHRÁLI

Tváří v tvář vládnímu „reformnímu batohu“ si řada z nás klade řadu otázek: je reforma veřejných financí konec, či teprve začátek vládní koalice? Plní ODS skutečně to, co slibovala? Není to jen polovičaté řešení? Máme již odpracováno?

Politika je jako hokejový zápas. Jsme teprve na konci první třetiny a celý vládní, stejně jako hokejový zápas bychom měli hodnotit až po závěrečné siréně. Je ještě řada šancí, které můžeme proměnit – penzijní reforma, pokračování reformy sociálního systému, reforma daní, justice a policie a dvě třetiny jsou ještě před námi.

Máme na vybranou dvě alternativy – buď se rvát a pokusit se dotáhnout zápas do vítězného konce, nebo utkáni skrečovat. V tom případě však po

nás přichází paroubkovsko-filipovský výběr, a ten si šanci, jak jsme již mnohokrát viděli, nenechá vzít.

Stavím se za první řešení. Politika, stejně jako sport, je týmovou záležitostí. Vláda rozhoduje v kolektivu, ve sportu záleží na výkonu všech řad, jaký se podaří uhrát výsledek a chyba či absence jednoho postu může znamenat pád celého mužstva. V obou oblastech dochází ke střídání podmínek – chvíli vedete, za okamžik musíte dohánět ztrátu a rozhodnout může i ten, od kterého jste to předtím nečekali.

Není v sázce málo, o co bojujeme – znovuzvolení Václava Klause prezidentem, přijatelná podoba evropské ústavy, americká radarová základna, úspěch v krajských volbách. Vzdát se znamená vládu a rozhodování o těch-

to záležitostech předat na hokejky socialisticko-komunistického týmu, který rozhodně nebude hrát podle našeho tempa. Může se dokonce stát, že uprostřed hry bude měnit její pravidla.

Tak jako tým, který předčasně opustí hřiště, by náš předčasný skreč znamenal předčasné a trochu zbabělé opouštění bitevního pole. Zodpovědnějším řešením je hrát do poslední minuty a snažit se dosáhnout co nejlepšího výsledku. Jen tak nás mohou lidé vnímat jako zodpovědnou politickou sílu. ■

PETR SOKOL

šéfredaktor CEVROREVUE,
politolog

ZELENÁ NEZNÁMÁ

NEJMENŠÍ PARLAMENTNÍ STRANA LONI ZAZNAMENALA RAKETOVÝ VZESTUP. PO DLOUHÝCH LETECH SE VRÁTILA DO POSLANECKÉ SNĚMOVNY A DOKONCE VSTOUPILA DO VLÁDNÍ KOALICE. ČEŠTÍ ZELENÍ V DNEŠNÍ PODOBĚ VZEŠLI Z MNOHA ROZDÍLNÝCH IMPULSŮ A JSOU DNES STRANOU MNOHA NEZNÁMÝCH.

Zelený návrat

Často se hovořilo o tom, že se zelení proboujeli do parlamentu poprvé, ale to není přesné. Strana zelených vznikla již na přelomu let 1989 a 1990. Před prvními parlamentními volbami v roce 1990 se těšila podle výzkumů voličských preferencí vysoké podpory, ale pětiprocentní hranici pro vstup do parlamentu nakonec nepřekonal. To se jí podařilo až o dva roky později, kdy zelení uzavřeli předvolební koalici s družstevnickou Zemědělskou stranou, historickou Československou stranou socialistickou a marginálním Hnutím zemědělců. Koalice s názvem Liberálně sociální unie (LSU) se označila za politické hnutí s kolektivním členstvím a ke vstupu do parlamentu jí proto stačilo dosáhnout pěti procent hlasů. To se podařilo a v parlamentu poprvé zasedli zelení poslanci. Straně zelených ale premiérový vstup na parlamentní půdu mnoho úspěchů nepřinesl. LSU zůstala v opozici a postupně se rozpadala. Zelení (resp. jejich tehdejší předseda Vlček) koketovali s ČSSD, ale nakonec si zachovali politickou samostatnost. Ve volbách 1996 díky administrativní chybě nekandidovali a v roce 1998 zůstali hluboko v poli poražených (1,12 % hlasů).

Na lepší zelené časy se začalo blýskat až o čtyři roky později. Strana zelených totiž až do roku 2002 nespolupracovala s ekologickými iniciativami. Překážkou na cestě ke spolupráci se dlouho zdál být názor ekologických iniciativ, že strana je příliš umírněná a málo akční. Až před volbami 2002 se zelení dohodli na volební spolupráci s tzv. Brandýským fórem, které založili někteří zástupci ekologických iniciativ

předseda SZ Martin Bursík

v čele s Jakubem Patočkou a Janem Beránkem. Zelená kandidátka posílená osobnostmi Brandýského fóra získala 2,36 procenta hlasů, což znamenalo překročení hranice pro získání finanční podpory. Právě tyto peníze se ale zakrátko staly rozbuškou ve vnitrostranickém sporu mezi „starými“ funkcionáři a nově příchozími podporovateli Brandýského fóra. Nově příchozí se zorganizovali v tzv. tmavozeleném proudu a v dubnu 2003 stranu ovládli. Předsedou se stal Jan Beránek.

Ovšem ani vítězství tmavozeleného proudu nepřineslo straně jednotu. Nové Beránkovo vedení začalo být brzy obviňováno z nedemokratických praktik a po neúspěchu v evropských volbách ve straně převážila opozice vedená Martinem Bursíkem. Zastánci politiky „nové demokracie“, jak ji podporovali Patočka s Beránkem, ze strany odešli. Bursíkovi se v roce 2006 podařilo stranu vrátit do parlamentu

a dokonce získat hned čtyři ministerské posty v druhé Topolánkové vládě.

Nelevicovní zelení?

Čeští zelení se svou politikou řadí do skupiny ekologických stran, které se prosazují ve střední a východní Evropě. Strany zelených v postkomunistických zemích se totiž většinou odlišují od svých západoevropských kolegů, kteří inklinují spíše ke krajní levici. Podobně čeští zelení nejsou vysloveně levicovou stranou. Naopak mají mnoho společného s vývojovou linií malých pravicových a liberálních stran, které existovaly na české politické scéně vedle ODS. Tento proud měl zdroj v Občanské demokratické alianci a Občanském hnutí, později se projevil v Unii svobody a SNK-Evropských demokratech. Zelené s tímto proudem spojuje nejen voličská základna ve velkých městech, ale i mnoho osobností, které vzešly z uvedených stran a dnes zakotvily u zelených. Rovněž jejich účast v trojkoalici s ODS a KDU-ČSL naznačuje určité spojitosti. Klíčovým ztělesněním uvedené tendence v rámci zelených je bezesporu jejich současný předseda Martin Bursík. Ten v sobě před posledními parlamentními volbami spojil tuto tradici s představením zelených jako proudu, který je nezávislý na dosavadních stranách a přináší úplně nový styl politiky. Při rozboru úspěchu zelených samozřejmě nelze opomenout autentický ekologický proud, který dal straně jméno a má na jejím loňském úspěchu samozřejmě také svůj výrazný podíl.

Rozmanitost faktorů, které zelené vrátily do zelené politiky, může samozřejmě v budoucnu znamenat značné problémy. Zelený voličský potenciál není dosud tak široký, aby zelení dokázali postrádat jen jeden z výše uvedených zdrojů jejich podpory. Stále intenzivnější diskuse mezi „realistou“ Bursíkem a fundamentalisty z levého křídla strany dokazuje, že toto nebezpečí není u zelených úplně neaktuální.

LUKÁŠ JELÍNEK

ředitel Masarykovy dělnické
akademie

ČSSD ROK PO VOLBÁCH

Témata, za něž může sociální demokracie nadšeně bojovat, jak kdysi činila například s rovným volebním právem, již nejsou tak jednoduchá, přehledná, všem srozumitelná. Jedna jsou příliš obecná (podpora vědy a výzkumu), jiná (rovné příležitosti, ochrana klimatu) často narážejí na nezáměr majoritní populace.

V 90. letech se ČSSD mohla spolehnout na záštitu protestních voličů, kteří se obtížně smířovali s dopady radikální ekonomické transformace, ale i s některými dalšími změnami, jež přinesl listopad 89. Ostatně v samotné sociální demokracii dalo značnou práci prosadit účast ČR v NATO, začlenění české armády do zahraničních misí, stejně jako narovnání vztahů se SRN.

Situace po volbách 2002

Až převzetí vládní odpovědnosti nastolilo posuny v pohledu ČSSD na poměr přímých a nepřímých daní, až s nástupem Vladimíra Špidly se podařilo promítnout zahraniční inspirace do reformy veřejných financí, která byla na levicový subjekt odstartována nezvykle razantně. Vyústila však v odklon levicových voličů. Jiří Paroubek pomohl straně svým sebevědomím, ale též sázkou na osvědčené a vehementně prosazované levicové priority. Sociální demokracie tak loni dosáhla nebyvalého volebního výsledku, ovšem za cenu polarizace společnosti, při níž o špetku více dušiček ulovila ODS.

Jak se sociální demokracie zhostí opoziční role, ukáží příští měsíce.

V době po volbách dostala ČSSD šanci uvědomit si několik skutečností. Že není radno slavit dne před večerem. Že se nehodí šermovat siláckými výroky. Že nelze jednat paralelně se všemi a o všem. Že komunisté stále ještě nejsou akceptovatelným partnerem pro vrcholovou politiku. Že horší než celá Kubiceho politická policie

ČESKÁ SOCIÁLNÍ DEMOKRACIE JE PODOBNĚ JAKO NĚKTERÉ JEJÍ PARTNERSKÉ STRANY V POSTKOMUNISTICKÝCH ZEMÍCH OBĚTÍ HISTORICKÉHO PARADOXU: JE TĚŽKOPÁDNÁ A V ŘADĚ ASPEKTŮ KONZERVATIVNÍ. SOUVISÍ TO S POREVOLUČNÍM ODPOREM SPOLEČNOSTI K LEVICI ZDISKREDITOVANÉ KSČ (A DEFENZIVNÍ REAKCÍ ČSSD), ALE I S TÍM, ŽE HLAVNÍ POŽADAVKY DEMOKRATICKÉ LEVICE UŽ BYLY NAPLNĚNY V PRŮBĚHU 20. STOLETÍ: SOCIÁLNÍ STÁT SE STAL EVROPSKOU REALITOU.

předseda ČSSD Jiří Paroubek

účelově zveřejňující ušmudlané drby těsně před volbami jsou vlastní poslanci ochotní zapomenout – po bůhvíjakém medikamentu – na své předvolební sliby.

Tak jako ostatní strany se i ČSSD dopustila v povolebním období spousty chyb. Jakmile zazněla jejich kritika, stáhla se do své ulity. Stejně reagovala na krach rozhovorů s lidovci (po Kalouskově nárazu v KDU) a s ODS (po nechuti Výkonné rady přistoupit na pravolevou trojkoalici). A protože se Paroubek ukázal jako lepší vůdce pro předvolební zápas než citlivý vyjednávač, našli se sociální demokraté, co mu začali mydlit schody. Nepomohl si ani rozchodem se Zemanem a šlapáním na paty vyukukům pletoucím si politiku s byznysem. ČSSD se ponořila do svého vnitřního světa, ostatně jako vždy

před sjezdem. Příjemným vybočením snad byly jen senátní a komunální volby: v prvních sociální demokracie oproti minulosti posílila, ve druhých potvrdila své pozice.

SPD, nebo SMER?

Když pomíneme Paroubkovo šedesátiprocentní obhájení předsednického postu, březnový sjezd ČSSD ovládlo téma modernizace. Za tímto chladně znějícím termínem se skrývá snaha zefektivnit organizaci ČSSD a aktualizovat program, ale především tendence sociální demokracii otevřít a učinit ji přitažlivější pro nové členy a voliče. Ti by se měli rekrutovat ze skupin, u nichž si ČSSD nevede nejlépe – mladých, vysokoškoláků, městských liberálně uvažujících vrstev.

Otevřenost by přitom ČSSD měla předvádět i vůči příbuzným politickým proudům. Bez schopnosti cíleně si budovat koaliční potenciál by ČSSD oslabovala sama sebe. Samostatnou kapitolou pak je blížící se prezidentská volba, která může otestovat připravenost středových a levicových stran k hledání konsensu.

Jak se sociální demokracie zhostí opoziční role, ukáží příští měsíce. Její praktická parlamentní politika musí být uzpůsobena evropské profilaci ČSSD, důrazu na sociálně a ekologicky orientovanou tržní ekonomiku a programu společnosti vzdělání a inovací. Zjednodušeně popsané dilema, jež stojí nejen před stranickými špičkami, ale i řadovými členy, zní: SPD, nebo SMER?

JAN MORAVA

poslanec PS PČR

CESTY A PROMĚNY ODS

ODS JE FENOMÉN. ŽÁDNÁ JINÁ PRAVICOVÁ STRANA V POSTKOMUNISTICKÝCH ZEMÍCH SE NESTALA TAK PEVNOU SOUČÁSTÍ POLITICKÉ SCÉNY. ŽÁDNÁ JINÁ SE NEDOKÁZALA OPAKOVANĚ ZVEDAT PO UTRŽENÝCH RÁNÁCH. DOKÁŽE TO ALE I V BUDOUCNU?

Podívejme se nejprve do ne tak dávné minulosti. Velkou křížovatkou byl pro Občanské demokraty Kongres v roce 2002. Václav Klaus se rozhodl po druhých prohraných poslaneckých volbách se již neucházet o post předsedy strany. ODS vybírala – půjdeme dál ve stopách Václava Klause, nebo se změníme, a pokud ano, jak se změníme? O pouhé čtyři hlasy dali delegáti při volbě předsedy přednost Mirkovi Topolánkovi před Petrem Nečasem. Výsledkem byla proměna nikoli programová, ale komunikační.

Topolánek získal nové voliče i udržel stávající

Mirek Topolánek začal navyšovat potenciál strany u voličů. Dokázal šikovnou rétorikou získávat nové voliče a při tom, především díky zvolení Václava Klause prezidentem, neztrácel voličské „tvrdé jádro“. ODS se stala díky práci stínových ministrů nositelem nových, celospolečenských témat jako je rovná daň. ODS se stala pro občany politickým synonymem slova změna, naděje, reforma. I díky opoziční roli na celostátní úrovni se občanskí demokraté úspěšně očistili od afér,

Podobně kritické období, jako bylo v době hledání nástupce Václava Klause, nastává v Občanské demokratické straně dnes.

a tak se stali i volbou slušnosti. Zároveň Topolánek umožnil posílit vnitřní i vnější pozici regionům, což vedlo na jedné straně ke „konkurování“ regionů republikovému vedení a Hlavní kanceláři ODS, na straně druhé tento krok přiblížil politiku ODS lidem, protože dokázala regionální problematiku

předseda ODS Mirek Topolánek

ku díky práci starostů a hejtmanů mnohem lépe komunikovat, než socialisté. S novým pohledem veřejnosti na ODS se narodily i nové problémy – někteří začali stranu využívat jako výhled k moci a významným způsobem se pozměnila členská základna – dnes již více než polovina členů nezažila „Sarajevo“. Tyto změny ODS nemusí být jen novým impulsem pro práci strany, ale představují i možné riziko budoucího opakování rozštěpení strany.

Orientace na mladé i seniory

Podobně kritické období, jako bylo v době hledání nástupce Václava Klause, nastává v Občanské demokratické straně dnes. Politicky se rozhodujeme, zda budeme nadále pevně ukotveni v liberálně-konzervativní orientaci, nebo se staneme stranou všelidovou, tedy catch-all-party. Můžeme v ODS sledovat počátky dělení – regiony se stávají stále více nezávislé na centru, po právu narůstají ambice

a vliv úspěšných hejtmanů, ve chvíli kdy jsme dobili celostátní vládní pozice zjišťujeme, že jsou poslanci ochotni vydírat vlastní vládu pro plnění osobních ambicí a při vnitrostranických volbách se ukazuje, že generace post-sarajevských členů se už snaží dobít hlavní pozice. Přesto to vypadá, že ODS může v preferencích veřejnosti udržet své pozice. Musí na tom ale pracovat. Pro mladé voliče jsme se stali volbou proti Paroubkovi. Této generaci musíme nabídnout pro příští volby motivaci vlastní, pozitivní, aby příště nevolili Bursíka proti Topolánkovi a proti Paroubkovi. Zároveň se ODS musí změnit v komunikaci k seniorům – je to vzhledem k demografickému vývoji České republiky velmi perspektivní voličská skupina, ve které má navíc ODS dosud velké rezervy. Ne všichni důchodci chtějí slyšet vyšší důchod. Někteří čekají na stranu, která ocení jejich celoživotní práci verbálně, veřejným uznáním jejich zásluh a zajištěním společenské důstojnosti seniorů. A tuto šanci, tento prostor může ODS využít.

Spolupráce s KDU-ČSL je plně logická. Obě strany vycházejí z křesťanských hodnot a mají podobný ekonomicko-hospodářský program. Vzhledem k hraničním preferencím lidovců a stárnutí jejich voličské i členské základny se dá do budoucna uvažovat o volebních koaliciích, nebo dokonce sloučení ODS s lidovci. Naopak Strana zelených je partnerem z nouze. ODS vyhovuje liberální část jejího programu, na druhé straně jsou zelení nositeli regulací a ekologického zdanění, tedy občanské nesvobody. A to je pro dlouhodobou spolupráci s ODS velkým limitem. V čem má ODS mezery a pro budoucnost je bude muset odstranit, je spolupráce s profesními svazy a organizacemi. Neboli – když mají socialisté odbory, ODS musí mít svaz podnikatelů, svaz dovozců, svaz pekařů, svaz podnikatelů atd. Právě tyto svazy pak mohou potáhnout vysvětlovat veřejnosti potřebu nepopulárních, ale odpovědných kroků vlády. ■

LADISLAV MRKLAS

politolog, ředitel CEVRO

KDU-ČSL NAD PROPASTÍ?

BRNĚNSKÝ POLITOLOG PETR FIALA PŘEDPOVĚDĚL JIŽ V ROCE 1995 VE SVÉ KNIZE KATOLICISMUS A POLITIKA, ŽE ČESKÉ KŘEŠŤANSKÉ STRANY SE „BUĎ STANOU DOMINANTNÍ POLITICKOU SILOU V PRAVÉ ČÁSTI STRANICKO-POLITICKÉHO SPEKTRA, NEBO BUDOU OKRAJOVOU STRANOU (STRANAMI) POHYBUJÍCÍ SE NA HRANICI ZÁNIKU“.

Neklid „klidné síly“

U křesťanských demokratů můžeme už řadu let pozorovat typické příznaky krize. Od odchodu Josefa Luxe, vynuceného zdravotními důvody, vystřídal strana již čtyři předsedy. S příchodem každého z nich byly spojeny nemalé naděje, které však vzaly brzy za své. S jednotlivými osobami v čele se také pojila období různých politických manévřů. Čtyřkoaliční fáze jako příběh velkého úspěchu a o to většího pádu, úspěšně-neúspěšná dvojkoalice s US-DEU, účast ve třech vládách vedených ČSSD, významný podíl na zborcení Grossovy politické kariéry, veletoč Miroslava Kalouska ve vztahu k Jiřímu Paroubkovi, ČSSD a KSČM, vstup do druhé Topolánkovy vlády a převzetí velké části reformní agendy, raketový nástup Jiřího Čunka a jeho více či méně umělé kauzy. To vše doprovázeno dramatickým úbytkem členské základny (cca 1/3 oproti roku 1999) a loňským, zdaleka nejhorším výsledkem ve volbách do Poslanecké sněmovny co do absolutního počtu hlasů i mandátů. KDU-ČSL podle pozorovatelů prochází třetí, nekončící

KDU-ČSL po 90 letech své existence zůstává stranou nábožensko-kulturní menšiny. Menšiny sice vytrvalé, nicméně stále oslabující. A to natolik, že se vkrádá otázka, zda již nestojí nad propastí neparlamentní existence.

fází své transformace. Jejím hlavním příznakem je soupeření řady křidel a skupin, které se vyhraňují v několika navzájem provázaných otázkách: konzervativnější (pravicejší) orientace versus křesťansko-sociální (levicovější) orientace; zastánci uzavřenější a nábožensky profilovanější strany

předseda KDU-ČSL Jiří Čunek

versus zastánci otevírání strany a změny orientace; křesťansko-nacionální orientace versus křesťansky univerzalistická cesta; zastánci pivotálního postavení versus stoupenci příklonu k pravcovému bloku a také tradiční spory mezi českými a moravskými zástupci. Jak vidno, KDU-ČSL byla a zůstává vším jiným než onou tradiční „klidnou silou“.

Důvodů, proč přestali křesťanští demokraté být „klidnou silou“, je více. Předně ztrácejí svou pivotálnost, přestávají být klíčem ke vládě pro obě hlavní strany. Dokazuje to hlavně spolupráce na levici, jež dosáhla v minulém volebním období bodu, kdy sociální demokraté zkrátka již KDU-ČSL nepotřebovali a dávali jí to nepokrytě najevo. V důsledku účasti ve Čtyřkoalici a později ve vládách se sociálními demokraty došlo k rozvolnění ideového charakteru KDU-ČSL. Křesťanští demokraté se vzdali nebo aspoň upo-

zadili některá svá tradiční témata, a to otázky morálně-hodnotového typu. Zčásti se tak přizpůsobili vnější kritice, zčásti vyšli vstříc partnerům. Se svou členskou a voličskou základnou se pak do značné míry míjejí v otázce evropské integrace, bezpečnostních prioritách i v části ekonomického a sociálního programu. To vše – spolu s postupující bipolarizací a nástupem středového konkurenta v podobě Strany zelených – může být vysvětlením klesající přitažlivosti.

Jak dál?!

KDU-ČSL po 90 letech své existence stále zůstává stranou nábožensko-kulturní menšiny. Menšiny sice vytrvalé, nicméně stále oslabující. A to natolik, že se vkrádá otázka, zda již nestojí nad samotnou propastí neparlamentní existence. Diskuse o dalším směřování má dvě hlavní polohy. Ještě více se otevřít, „modernizovat“ se, opustit dosavadní pozice a hledat nové voliče mimo tradiční sociálně-kulturní prostředí? Anebo naopak stabilizovat pozici v tomto segmentu a novými akcenty přitáhnout voliče, kteří se cítí ohroženi některými soudobými globalizačními trendy (např. přistěhovalectvím, multikulturalismem apod.)? Pokusit se vrátit do nejisté role jazýčku na vahách, nebo se stát pevnější, byť třeba ostřeji vyhraněnou součástí širšího ne-socialistického bloku? To jsou hlavní otázky, na něž musí strana v krátkém čase odpovědět. Ani sebegeniálnější odpověď ale nemusí stačit, pokud budou křesťanské demokraty stahovat ke dnu nejružnější aféry. A také pokud bude nadále sílit dualita českého politického spektra.

MIROSLAV MAREŠ
politolog FSS MU

KOMUNISTICKÁ STRANA ČECH A MORAVY – ROK PO VOLBÁCH

KOMUNISTICKÁ STRANA ČECH A MORAVY JE ROK PO VOLBÁCH V SITUACI, KDY NA JEDNU STRANU TVOŘÍ STABILNÍ SOUČÁST STRANICKÉHO SYSTÉMU, NA STRANĚ DRUHÉ VŠAK V DLOUHODOBÉ PERSPEKTIVĚ MUSÍ ŘEŠIT ZÁKLADNÍ OTÁZKY SVÉ ORIENTACE.

Volby do Poslanecké sněmovny v roce 2006 nebyly ve srovnání s těmi předchozími z hlediska volebních zisků pro komunisty úspěšné. Zatímco ve volbách v roce 2002 získala KSČM 18,51 % hlasů (882 653 absolutně), v roce 2006 to bylo 12,81 % hlasů (685 328 absolutně). Ztráta 197 325 voličů a 5,7 % hlasů však není díky politické konstelaci problémem z hlediska relativně silného vlivu komunistů na koaliční varianty ve stranickém systému.

Po volbách se objevily vážné úvahy o zapojení KSČM do různých vládních projektů, i když zpravidla se počítalo s tolerancí komunistů vůči vládě výměnou za posty v parlamentních či jiných státních orgánech. Kalouskův pokus o zapojení komunistů do tolerance vlády ČSSD – KDU-ČSL však rychle ztroskotал. Zelení se vzhledem k zájmu části strany a charakteru velké části voličské základny rozhodli rovněž s komunisty nespolupracovat, i když pro řadu členů SZ by tato spolupráce byla zřejmě méně problémová než spolupráce s ODS (ve hře byla varianta parlamentní většiny ČSSD – KSČM – SZ).

Opoziční role vůči Topolánkově vládě pro komunisty není příliš výhodná v situaci, kdy vedle ní působí v opozici i sociální demokracie. Ta díky své síle a přijatelnějšímu image ve veřejné a mediální sféře může nejvíce těžit z nespojenosti části obyvatel s reformními kroky vlády. Za daného stavu je pro KSČM obtížné získat opětovně zisky obdobné roku 2002. Tradiční elektorát jí však ještě po určitou dobu dokáže zajistit relevantní pozici, čehož důkazem je i relativní úspěch ve dvou doplňovacích volbách do Senátu na jaře 2007. V jednom obvodu strana získala senátorský post, ve druhém její

předseda KSČM Vojtěch Filip

kandidát postoupil do druhého kola, kde prohrál se sociální demokracií.

Nová aktivizační témata

Z dlouhodobého pohledu však KSČM musí hledat aktivizační témata, kterými si bude udržovat podporu nových a stárnoucích voličských generací. Těmito tématy (či alespoň politickým stylem) se přitom musí odlišovat od sociálních demokratů. Část strany se snaží zůstat na dosavadních pozicích sociálního populismu odkazujícího na „jistoty“ komunistického režimu, část strany se však snaží výrazněji reformovat image strany (včetně permanentního úsilí o změnu názvu) využívat propracovanější nemarxistické koncepce (využití EU k prosazování svých cílů, boj proti prekaritě, podchycení etnických menšin a imigrantských komunit apod.).

Sjednocujícím tmelem vůči rozdílným tendencím ve straně je pocit spo-

lečného ohrožení „levice“ a komunistů ze strany razantního antikomunistického spektra v České republice a odpor vůči vnější bezpečnostní politice soudobých vládních stran. KSČM patří k vůdčím kritikům vybudování americké radarové základny na českém území. V odporu vůči ní se silně angažují i mladí komunisté z KSM. V rámci platformy „Ne základnám“ se na straně jejích podporovatelů objevil KSM vedle pražské organizace Mladých sociálních demokratů, Mladých zelených, trockistických uskupení i různých etablovaných „humanpragmatistických“ nevládních organizací (to však ještě nemusí automaticky znamenat, že tyto skupiny podporují komunismus v pojetí KSM).

V budoucnu příklon k evropské radikální levici

Zvyšující se přijatelnost komunistů pro část levice může oživit myšlenku širšího volebního levicového bloku se skrytou dominancí KSČM. Signifikantní je v tomto směru spolupráce reformního křídla KSČM se Stranou demokratického socialismu. Společně budou v listopadu 2007 v Praze pořádát i 2. sjezd Strany evropské levice. V ní je přítomným členem pouze SDS, zatímco KSČM má pouze statut pozorovatele. Důvodem je odpor dogmatictější části českých a moravských komunistů k údajně příliš reformní programatice SEL. Vzhledem k nárůstu vlivu (a to i mediálního) mladých reformistů v KSČM lze ve střednědobé perspektivě předpokládat příklon této strany k politice reprezentované soudobými hlavními stranami v SEL (italská Reformní komunistická strana, německá Levicová strana). Na domácí politické scéně se však důsledky této orientace mohou projevit až s několikaletým zpožděním, protože soudobý silný důchodcovský elektorát KSČM ji bude ještě po určitou dobu udržovat v relevantní pozici bez ohledu na změnu stylu či obměnu idejí.

ZBYNĚK KLÍČ

výkonný redaktor
CEVROREVUE

ROZHOVOR

Jan Macháček / Český politický boj budoucnosti je bojem o politický střed

Jan Macháček

- komentátor *Hospodářských novin*
- specialista na českou politiku a ekonomiku
- lektor *New York University in Prague*

Co Vás nejvíce překvapilo v období od posledních voleb ve vývoji českých politických stran?

Moc mne toho nepřekvapilo. Předse-
da zelených Martin Bursík se ukázal
politicky šikovnější než jsem si myslel,
dostal se do vlády, získal ministerstva
a strana má s minimálním počtem poslanců
slušný vliv na vládní agendu. Dále se
divím, jak si mohla konzervativní strana
lidová zvolit do čela nezkušeného amatéra
Jiřího Čunka, člověka který nemá ani
osobnostní ani vzdělanostní předpoklady
pro funkci ministra.

**Zřejmě nejozřejevějším tématem uplynulého roku bylo sestavování vlády. Jak byste
zhodnotil chování jednotlivých stran a jaké to může mít důsledky pro jejich další fungování?**

Obě největší strany jsou stejně zodpovědné
za průtahy. ČSSD od určitého okamžiku
zjevně chtěla velkou koalici, Topolánková
ODS nikoli. Teprve úspěchy reforem a
hospodaření této vlády ukáží, jak je vláda
dobrá, pak teprve bude možné zjistit
důsledky fungování. Kalouskovi se ale
povedlo něco neuvěřitelného. Po svém
veletoči byl „potrestán“ a sesazen z
vedení strany, aby se brzy stal
nejmocnějším mužem ve státě, tedy
ministrem financí. Pozoruhodné.

ČSSD deklarovala před svým sjezdem snahu o modernizaci, na samotném zasedání jí ale delegáti odmítli. Věříte tomu, že se strana dokáže reformovat?

Nic jiného jí nezbyvá. Buď strana
přitáhne osobnosti – a to jak otevřeností,
tak liberálnějším a modernějším
programem – jinak bude neúspěchy v
senátních a krajských volbách
odstavena na věčně druhou kolej.
Český politický boj budoucnosti je bojem
o politický střed a jestli v něm chce
sociální demokracie občas uspět
(občasné střídání stráží je pro demokracii
prospěšné), modernizovat se musí.

Velkým tématem českých politických analytiků je budoucí podoba KDU-ČSL. Domníváte se, že by strana měla prosazovat konzervativnější hodnoty, či se spíše posunout do středu?

K lidovcům patří konzervatismus,
bez něj by nebyli lidovci lidovci. Především
se ale lidovci musí zbavit hloupého
rasisty Jiřího Čunka, který ani neumí
žádný cizí jazyk a jeho zkušenost se
světem končí s rodinnou dovolenou
někde na Rimini. Rád bych viděl v čele
lidovců někoho důstojného a konzervativně
spolehlivého, někoho jako je Petr Pithart
nebo Daniel Kroupa, kdyby byli mladší.

Co považujete za největší úspěchy a naopak neúspěchy vládní koalice?

Nelze ještě vůbec a dokonce ani trochu
hodnotit. Až jestli projdou reformy (a
další reformy) poznáme, jestli vznik této
vlády byl správnou volbou nebo chybou.

Co je podle Vás největší hrozbou pro fungování vládní koalice?

Obvinění Čunka nebo jeho další
povedený rasistický výrok – pak budou
muset „lidskoprávní“ zelení opustit vládu,
nebo neschválení reforem. Rovněž jí
může představovat – jako pro každou
vládu – neschválení rozpočtu. Na dalším
místě je propad popularity způsobený
nějakým špatným rozhodnutím. ■

inzerce

parlamentní televize

**Politika pod lupou,
sledujte ji s námi!**

www.24cz-tv.cz on-line vysílání

UPC

partneři CEVRO

PETR BRATSKÝ

poslanec PS PČR

BUDEME DOTOVAT DO ROKU 2013 EVROPSKOU UNII?

Ve sněmovně předsedám podvýboru pro evropské fondy, kam jsme nedávno pozvali ministra pro místní rozvoj Jiřího Čunka a také členku vládního vyjednávacího týmu pro Národní strategický referenční rámec (NSRR) a Operační programy (OP) Miroslavu Kopicovou, aby nám poskytli informace o čerpání peněz z EU.

Česká republika se může v letech 2007–2013 koupat v přílivu stovek miliard korun z EU, musí se ovšem naučit dobře plavat v bludných proudech zúčtovacích a vyhodnocovacích mechanismů, kterými jsou peníze rozdělovány. Mechanismy čerpání a vyhodnocování jednotlivých programů si můžeme do značné míry stanovit sami, ale bruselští úředníci budou bedlivě sledovat, zda to odpovídá dohodnutým principům a podmínkám. Para-

doxně se také může stát, že si sami na sebe vymyslíme přísnější a složitější byrokratický postup, EU nám jej s kroucením hlavou schválí, ale pak bude trvat na jeho dodržení, i když se ukáže, že jej naši žadatelé nemohou naplnit.

Podivení evropských úředníků vzbudil počet našich operačních programů – celkem 24. Zdál se jim příliš velký a obávali se, že tím vzniknou problémy při plnění programů a utrpí jejich transparentnost. Za vlády ČSSD, kdy na ministerstvech vznikaly první podklady pro čerpání z fondů EU, vládl veliký chaos, každé ministerstvo vytvořilo několik vlastních programů, které umožňují průnik financování z různých typů fondů, což je nepřijatelné, je to ostře sledováno a výrazně se zvyšuje možnost zamítnutí jednotli-

vých projektů. Ty evropské země, které jsou tradičně v čerpání velmi úspěšné, používají nejvýše 4–6 operačních programů, což jim umožňuje mnohem větší flexibilitu. Podle Miroslavy Kopicové se našim vyjednávačům podařilo přesvědčit evropské komisaře, že řídicí orgány každého z 24 českých OP budou plně zodpovědné za to, jak naloží s finančními prostředky a budou garantovat to, že nedojde k průnikům různých fondů.

V polovině května má být český NSRR dokončen a odeslán Evropské komisi k posouzení. Doufejme, že vše proběhne hladce a 29. června by jej mohla při své návštěvě ČR slavnostně podepsat evropská komisařka pro regionální politiku Danuta Hübnerová. Již na podzim by pak doputovaly první peníze na místa určení. ■

JIŘÍ NEDOMA

senátor PČR

MINULOST A NAŠE PAMĚŤ

Je tomu už skoro jeden rok, který nás dělí od posledních voleb do Poslanecké sněmovny. Za tu dobu jsme mohli zaznamenat změnu mediální orientace k podstatným politickým problémům. Zformování pravo-středové vlády totiž nevyhnutelně přechýlilo těžiště politického zájmu od vzájemného soupeření stran na přípravu vládních reforem. Pod drobnohledem se tak ocitly všechny tři koaliční strany. I když je tím pádem zájem médií a veřejnosti soustředěn hlavně na očekávané vládní návrhy, neměli bychom jen tak přehlížet druhou stranu politického spektra, na které se nacházejí socialisté spolu s komunisty. Především dění kolem schvalování senátního návrhu zákona o Ústavu paměti národa v Poslanecké sněmovně totiž po-

ukazuje na skutečnosti, které by pro nás měly zůstat stále aktuální. Při projednávání takového zákona, jako tento, se totiž nakonec vždy ukáže, jaké myšlenky a hodnoty jednotliví zástupci politických stran vyznávají.

Nám senátorům při přípravě návrhu zákona o Ústavu paměti národa šlo především o to, aby se česká společnost konečně dokázala podívat na svou minulost s otevřenými očima. Určitě nikdo z nás neočekával, že nám za to budou komunisté a socialisté aplaudovat. Nicméně způsob debaty o celém návrhu mě velmi překvapil. Je až zarážející, slyšet z úst lidí, kteří se brání tomu, aby byla u nás komunistická minulost jednou provždy důkladně zmapována, slova o tom, že Ústav paměti národa je nedemokratický nebo

že ohrožuje svobodné historické bádání. Bohužel, skutečnost je taková, že svobodné historické bádání ohrožují především ti, kteří svou vědeckou činností byli poplatní bývalému režimu a jsou mu v mnoha ohledech poplatní dodnes. A právě Ústav paměti národa se má tomuto stavu postavit. Jsem rád, že tento návrh vyšel právě ze Senátu. Je to totiž důkaz toho, že Senát dokáže v mnoha ohledech překračovat každodenní malichernou politiku a zabývá se otázkami, jejichž dopad bude v celém rozsahu poznán až za několik let. Proto jsem velmi rád, že jsem mohl být jedním z navrhovatelů zákona o Ústavu paměti národa a věřím, že jeho realizace bude dalším potřebným krokem k vyrovnání se s naší minulostí. ■

MILAN GABRNOCH
poslanec EP

KOMPETENČNÍ SPOR O ZDRAVOTNÍ SLUŽBY NA PŮDĚ EP

Evropský parlament začal před několika měsíci projednávat Zprávu o důsledcích a dopadech vyjmutí zdravotních služeb ze směrnice o službách na vnitřním trhu Evropské unie. Zdravotní služby byly vyčleněny ze směrnice o službách na vnitřním trhu Evropské unie v květnu minulého roku. Od té doby začala na půdě Evropského parlamentu živá diskuse o tom, kam tyto služby zařadit, dokonce padaly návrhy o vypracování samostatné směrnice o zdravotních službách v rámci Evropské unie. V Evropském parlamentu se tato zpráva projednává ve třech různých výborech: Výboru pro zaměstnanost a sociální politiku, Výboru pro vnitřní trh a Výboru pro životní prostředí, ochranu veřejného zdraví a bezpečnost potravin. O tom, kterému z nich projednávání zprávy opravdu

náleží, se vedl na půdě Evropského parlamentu nemalý spor.

Výbor pro zaměstnanost a sociální politiku prosazuje rovný přístup občanů ke zdravotním službám, definuje tyto služby jako nedílnou součást evropského sociálního modelu a přistupuje k nim z hlediska sociálního zabezpečení občanů. Prosazuje především princip solidarity a odmítá uznat zdravotní služby za komoditu, se kterou se běžně obchoduje na trhu.

Zpráva je v kompetenci Výboru pro vnitřní trh, který k celé věci zaujímá nejvíce liberální postoj ze všech výborů. Zabývá se především přehraňovaním zdravotních služeb, řeší oblast úhrady nákladů a zasazuje se o lepší informovanost zdravotníků i pacientů.

Posledním výborem, který se zprávu

zabývá, je Výbor pro životní prostředí, ochranu veřejného zdraví a bezpečnost potravin. Prioritou tohoto výboru je ochrana zdraví spotřebitelů, což ale s volným pohybem zdravotních služeb má máloco společného.

Nejen rozpor mezi jednotlivými výbory v EP, ale také neochota starých členských zemí otevřít své trhy pracovním silám z nových členských zemí ukazuje, že vyjmutí zdravotních služeb ze směrnice o službách na vnitřním trhu bylo velkou chybou. Vedle velmi nejasného stávajícího systému vzájemného uznávání kvalifikace potřebuje EU dokončit vnitřní trh se zdravotními službami, kdy poskytovatel, který získal licenci pro poskytování dané služby ve svém členském státě, může tyto služby poskytovat i v ostatních členských zemích. ■

MICHAL SLÁNIČKA
předseda MS ODS Brandýs nad Orlicí

KOMUNÁLNÍ PROBLÉM

Komunální politika skýtá celou řadu situací, které jsou zapleklité, ovšem dají se řešit lidsky, institucionálně, apod. Ovšem situace, které se chci věnovat, je přinejmenším sporná. Jak se má zachovat vedení místní organizace, v našem případě ODS, jestliže dochází k redukci politických stran ve volebním obvodu, čímž sílí pozice nezávislých subjektů. Tento případ nastal např. v Brandýse nad Orlicí, nejmenším městě Pardubického kraje. Má právo místní vedení ODS pomoci konkurenční straně k obnově činnosti (KDU-ČSL)?

Odpověď je sporná, ovšem domnívám se, že i přes pasáže stanov lze říci, že toto právo má. Při existenci pouze ODS, KSČM a jednoho subjektu nezávislých, je vzkříšení KDU-ČSL ne-

zbytnost. Bez pomoci této straně by v lepším případě v tomto městě vítězily kandidátky nezávislých, v horším případě by ve městě vznikla místní organizace ČSSD, což mají v plánu, a město by definitivně připadlo levici.

Ano, vedení oblastní, regionální či celostátní ODS mohou namítat, že nepomáhat konkurenci je nepřijatelné, mají však pravdu jen pokud neuvažujeme v kontextech. Nač by v budoucnu bylo vítězství ve volbách, když bych neměl koaličního partnera? A KDU-ČSL je na komunální úrovni ODS nejbližší. Osobně variantu „pomoci“ zvažuji, ovšem jak se k těmto krokům postaví má mateřská strana? Vyloučí mne? Zruší organizaci? Neměla by ani jedno, ovšem zostřený dohled je přeci jen přípustný i pochopitelný. Celý

problém se dá hypoteticky rozšířit na obecnou otázku, zda vůbec mají místní organizace právo napomoci k vzniku potenciálních partnerů či soupeřů, kteří by politickou hru brali vážně a hráli by ji s námi se vším všudy, čímž by se eliminovaly zisky nezávislých kandidátek.

Abych se však vrátil zpět do reality, toto není hypotetická situace, to je realita v Brandýse nad Orlicí. Pánové politologové i studenti politikologie mi dozajista dají za pravdu, že zde již nejde jen o vnitrostraničnou věc, nýbrž jde o celkovou víru v systém politických stran a jeho pochopení na komunální úrovni, i o váhu, jakou přikládá např. ODS tomuto systému. ■

PETR SOKOL

šéfredaktor CEVROREVUE,
politolog

POLITICKÁ REKLAMA

Kampaň finské levice / Nepovedené využití negativní kampaně

Jarní finské parlamentní volby se nesly zejména ve znamení otázky, které dvě ze tří velkých finských stran budou tvořit jádro budoucí vládní koalice. Před volbami ho tvořili agrární liberálové ze Strany středu a levicoví sociální demokraté. Oběma stranám ovšem na záda dýchala dosud opoziční konzervativní Národní koaliční strana. Premiérova strana středu vsadila v kampani na své dosavadní úspěchy ve vládní koalici, konzervativci se zaměřili na zdůrazňování změny a propagaci svého velmi mladého lídra, třicátníka Jyrki Katainena. Konzervativci museli vyřešit problém, kdy jejich nejoblíbenějším politikem nebyl Katainen, ale bývalý ministr financí Sauli Niinistö. To se jim povedlo, když představili sérii předvolebních spotů, v nichž vystupovali oba politici v naprosto harmonickém rozhovoru, v jehož rámci představovali program konzervativců.

U svých zahraničních kolegů se inspirovali finští sociální demokraté a jak ukázal jejich volební výsledek i následný odchod do opozice, byla to trefa vedle.

Finští sociální demokraté totiž vsadili na negativní kampaň ukazující, co všechno špatného přinese vláda s účastí konzervativní pravice. Tuto část kampaně ztělesnila zejména trojice stranických televizních spotů. V prvním z nich byli ukázáni dva malí chlapiček čekající v čekárně lékařské or-

dinace, která byla vyvedena v odstínech modré barvy. Modrá je samozřejmě tradiční barvou finských konzervativců. Po chvíli se otevřou dveře do ordinace. Oba chlapiček přistoupí ke dveřím. Jeden z nich nabízí lékaři zelené jablko a druhý svazek euro bankovek. Do ordinace je ale vpuštěn ten, který lékaři nabízí peníze. Následuje sociálnědemokratický slogan o potřebě bezplatného zdravotnictví.

Na podobném principu stojí i druhý klip. V něm pro změnu čeká stařeček před veřejnými záchodky. I jeho stihne podobný osud. Přestože velmi viditelně potřebuje záchod navštívit, je odmítnut, protože nemá peníze na zaplacení. Klip končí poukazem na to, že sociální demokraté se postarají o zájmy starší generace.

Třetí spot se odehrává v kanceláři. Dva mladí, úspěšní manažeři se baví

házením šipek. Terč si však musí před obličejem držet jejich starší sekretářka. Tento klip zakončí upozornění, že jedině sociální demokraté myslí na práva pracujících žen.

Největší kontroverze v kampani vzbudil klip, kterým se finská odborová centrála pokusila tuto negativní kampaň sociálních demokratů doplnit. V něm sedí za obrovským a jídlem překypujícím stolem velmi tlustý kapitalista, který obdrží informace, že v tradičních sociálnědemokratických oblastech přišlo volit jen málo voličů a upřímně se začne radovat. Klip vyvolal ve Finsku bouřlivou reakci a odbory ho po pár dnech stáhly. Povělební průzkumy ovšem ukázaly, že použití klipu vedlo ke zcela opačnému účinku, než zamýšleli jeho tvůrci. Klip přilákal k urnám i ty voliče konzervativců, kteří by normálně volit nepřišli. ■

Nejvíce kontroverzí vyvolal klip, v němž se tlustý kapitalista raduje z nízké volební účasti v sociálnědemokratických baštách.

Kampaň odborů se snažila představit konzervativce jako zástupce velkého průmyslu.

ÚZEMNÍ SAMOSPRÁVA

České republiky

První publikace Vysoké školy CEVRO Institut se věnuje právnímu vymezení obcí a krajů, charakteristice jejich orgánů a funkcí a ekonomickým pravomocím.

Vedle toho popisuje vztah jednotlivých orgánů samosprávy navzájem a ve vztahu ke státní správě. Publikace je určena nejen studentům CEVRO Institutu, ale rovněž všem zastupitelům po celé jejich funkční období.

Cena publikace: 79,-, pro účastníky semináře KONŠEL 59,-
Objednávejte na www.cevro.cz či tel. 221 506 720.

ONDŘEJ KRUTÍLEK
analytik CDK

JAROSLAV ZVĚŘINA
poslanec EP

JAN SCHWIPPEL
poslanec PS PČR

PŘINESLO ČLENSTVÍ V EU ČESKÉ REPUBLICE VÍCE POZITIV ČI NEGATIV?

Členství v Evropské unii není jednostranný vztah Unie vůči členským státům. Proto je třeba mít při hodnocení českého angažmá v EU na paměti, že i my musíme umět využít možností, které nám z členství plynou. A zde osobně vidím mnohé rezervy. O svých zájmech nemůžeme jen mluvit, musíme je především umět prosazovat. ■

Podle mého názoru přinesl vstup do EU České republice více pozitiv než negativ. Navíc tento krok neměl žádnou rozumnou alternativu. Negativa Evropské unie jsou společným problémem všech evropských demokracií. Na jejich odstraňování se nyní můžeme plnohodnotně podílet. ■

Domnívám se, že pozitiva mírně převažují. ■

DANIEL EBINGER

Univerzita Würzburg

o cevro

ROZHOVOR S DANIELEM EBINGEREM

O principu subsidiarity se sice v souvislosti s EU často hovoří, ne vždy však bývá jeho význam plně chápán. Jak byste jej krátce a jednoduše charakterizoval?

Jedná se o odpověď na otázku, na které z úrovní, k nimž náleží jednotlivci, rodina, církev, spolky, obec, stát či společenství států, mají být plněny společenské úkoly. V souladu s principem subsidiarity má jednat ta úroveň, která stojí nejbliže jednotlivci. Pouze když je tato rovina přetížena a „vyšší“ jednotka může jednat efektivněji, přísluší činnost „vyšší“ úrovni.

Německo má s aplikací této zásady dostatek zkušeností. Je zásada subsidiarity explicitně zakotvena v Základním zákoně (německá ústava) či v jiných zákonech, nebo je využívána pouze interpretační cestou?

Explicitně je zásada subsidiarity zakotvena v Základním zákoně teprve od roku 1992 v souvislosti s přenesením kompetencí na Evropskou unii (čl. 23). V kontextu samotného spolkového zřízení Německa sice není princip

subsidiarity uveden, narazíme na něj však v čl. 72 Základního zákona, kde se hovoří o rozdělení sdílených (konkurujících) zákonodárných pravomocí. Kromě toho můžeme tento princip vysledovat i za formulací základního práva rodičů na výchovu dětí (čl. 6 Základního zákona), za komunální samosprávou (čl. 28 Základního zákona) i za úpravou práva na sociální pomoc.

Jakými prostředky je možno zajistit, aby ve sféře konkurujících pravomocí spolku a zemí centrální moc uplatňovala své pravomoci jenom za předpokladu vyšší efektivity a nezbytnosti opatření?

Toto se daří teprve od změny Základního zákona v roce 1992 – teprve od této doby je formulace principu subsidiarity v článku 72 Základního zákona dostatečně jasná pro aplikaci soudní mocí. Na základě daného ustanovení již Spolkový ústavní soud vícekrát zrušil spolkové zákony, protože neexistovala skutečná potřeba jednotné regulace. Rozhodujícím prvkem je

tedy pro soudní moc zřetelné zakotvení zásady v ústavě a následně její nezávislé přezkoumávání v konkrétních případech ze strany justice.

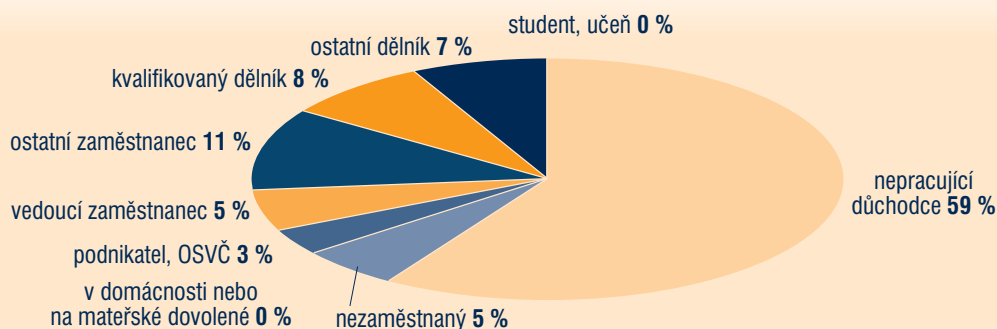
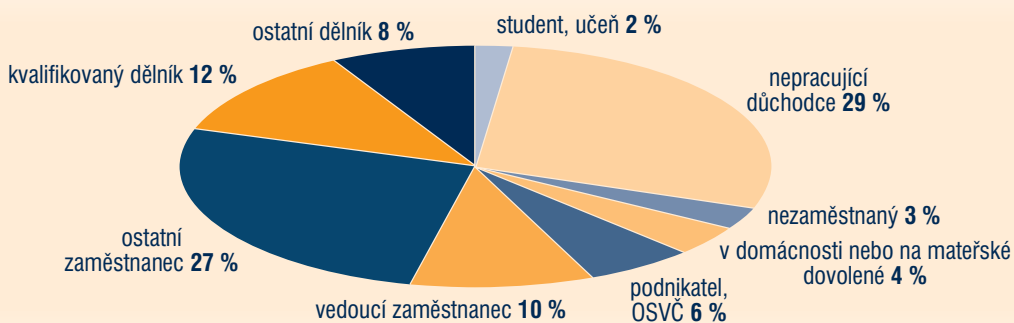
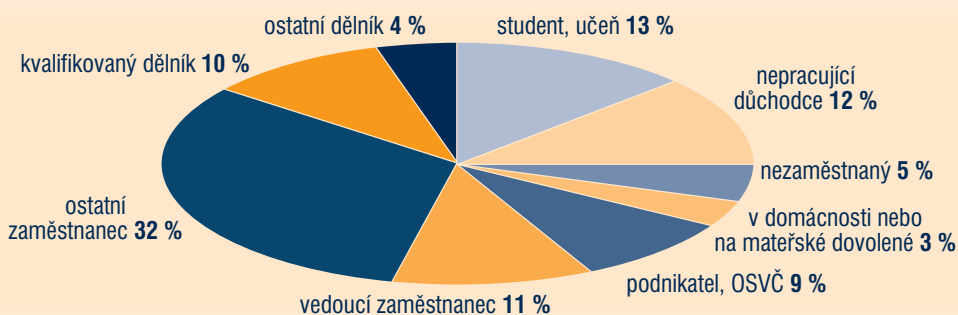
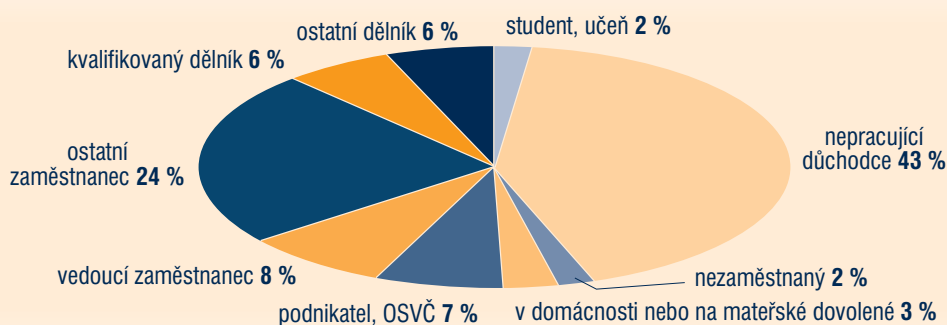
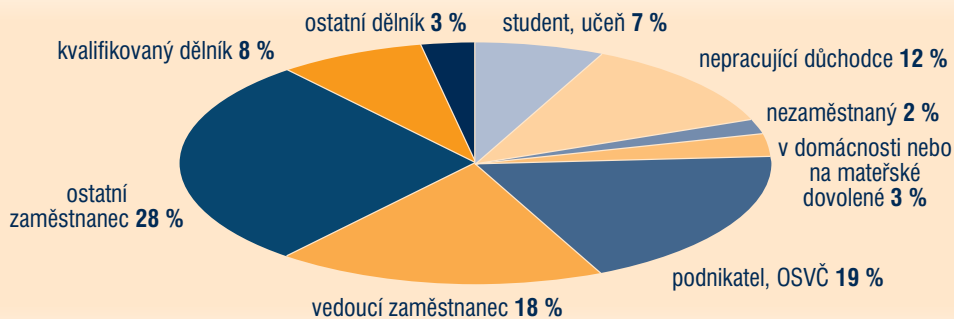
V posledních letech se často hovoří o použití zásady subsidiarity v EU. Protože nyní reálně většina evropských politik spadá právě do sféry sdílených (konkurujících) pravomocí mezi ES a členskými státy, je možné vzít si z německé zkušenosti nějaký příklad?

Je možné vyvodit závěr, že na otázku, zda má být určitý úkol vyřešen na „vyšší“ úrovni, nemůže s konečnou platností odpovídat sama tato „vyšší“ rovina rozhodování. Rozhodnutí přitom musí příslušet nezávislému soudu. Jenom tak lze zajistit, aby členským státům zůstal v těchto politikách trvale vlastní prostor k jednání.

Daniel Ebinger je právníkem, působí na univerzitě ve Würzburgu. Vystoupil na konferenci VŠCI Princip subsidiarity a národní parlamenty EU konané 12. března. ■

STRUKTURA VOLIČŮ A ČLENŮ

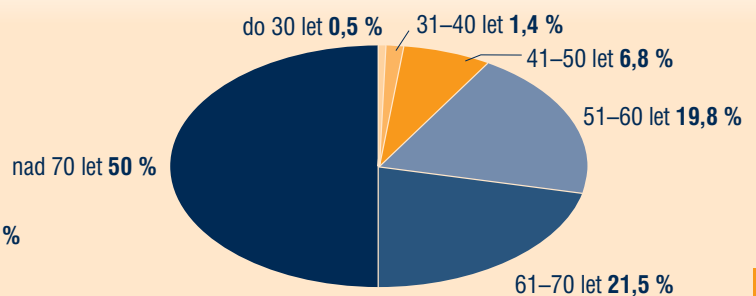
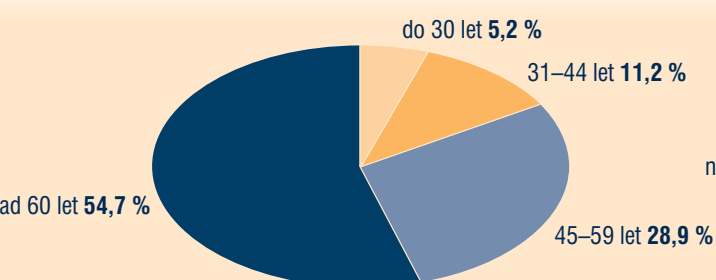
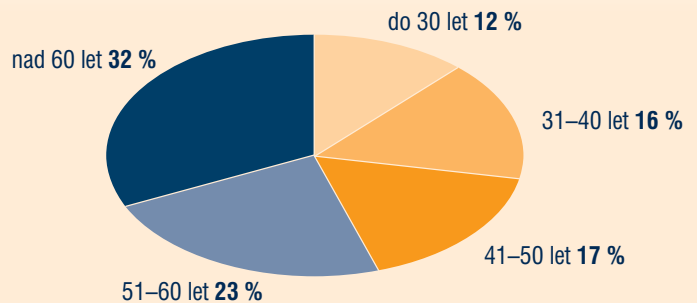
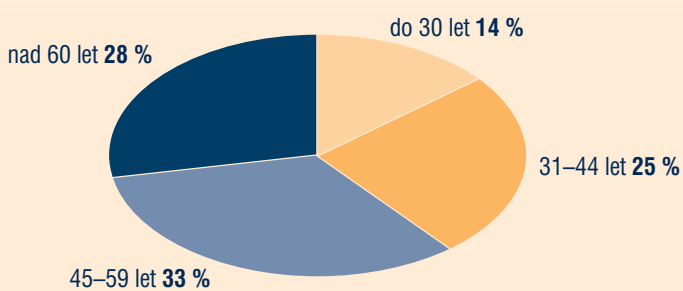
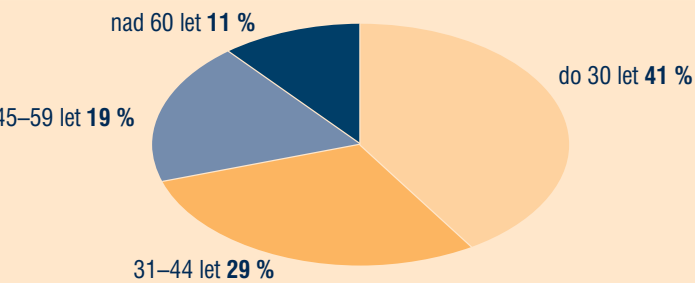
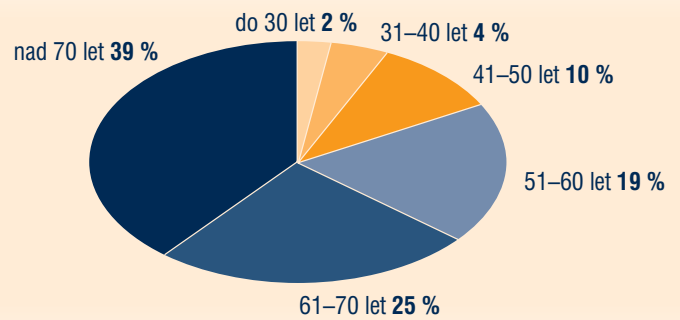
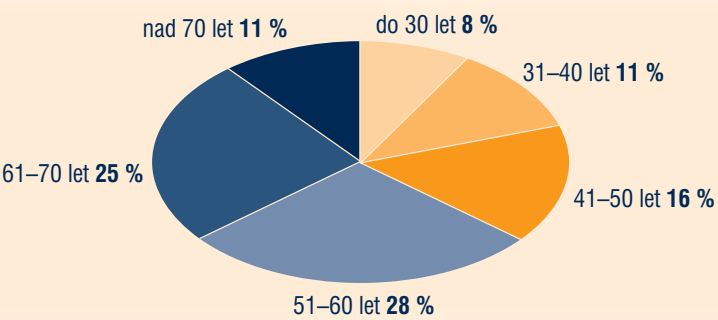
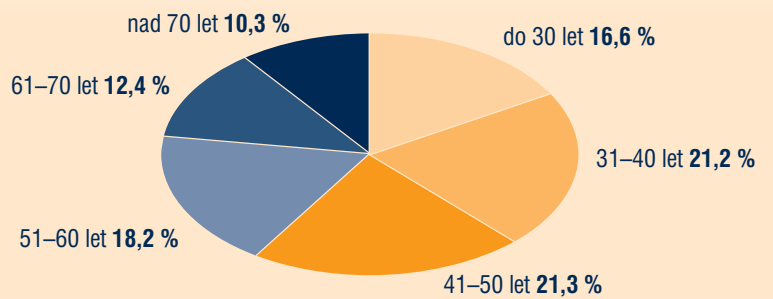
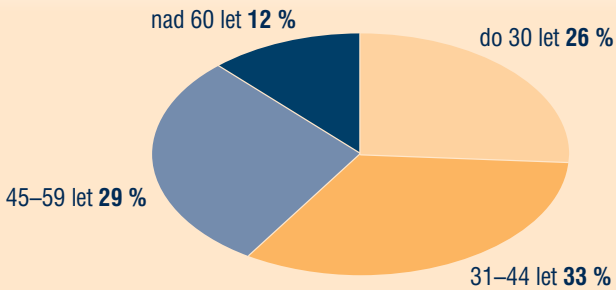
VOLIČI STRAN DLE ZAMĚSTNÁNÍ

Ů PARLAMENTNÍCH STRAN

VĚKOVÁ STRUKTURA VOLIČŮ

VĚKOVÁ STRUKTURA ČLENŮ

Jiří Kozák

vedoucí projektového
oddělení CEVRO Institut

CEVRO NA SETKÁNÍ ENOP

CEVRO, coby člen European Network of Polical Foundations (ENoP) a dlouholetý partner Konrad Adenauer Stiftung (KAS), bylo pozváno na první setkání ENoP členů v rámci EPP-ED. KAS jako hlavní organizátor pozval zástupce vzdělávacích institucí zemí EU do Francie, na statek čtyřicet minut od Toulouse, na dohled Pyrenejí. Cílem setkání bylo seznámení se s novými nástroji Evropské unie pro propagaci demokracie v rozpočtovém rámci 2007–2013 a společná kooperace na jejich realizaci.

První den byla na programu jediná věc – seznámení účastníků konference. Po regionální večeři jsme se sešli v improvizovaném baru k neformálním rozhovorům. Narazili jsme na zajímavé téma – důvod vzniku ENoP. Na samém počátku byl problém, že Evropská komise nechtěla brát politické nadace jako partnera do diskuse. Šance byla jediné ve sdružení. A tak vznikla ENoP. Takováto síť však (z pro mě nepochopitelných důvodů) v předstávách EK nemůže zastupovat jeden politický proud nebo zemi. A tak vznikla internacionální multiproudová ENoP, která zahrnuje marxisty z Francie i pravicové politické organizace Evropy.

Změna pravidel financování

V úterý ráno se sešla celá skupina poprvé pohromadě. Hlavními řečníky dne byli Peter Köppinger z KAS a Mariella Franz z HSS. Obě tyto velké německé politické nadace mají široké zkušenosti s programy na podporu demokracie po celém světě a jejich specializované týmy se věnují přípravě a sledování možností spolupráce s institucemi EU.

Celé úterý tedy bylo věnováno instrumentům, jako je IPA, ENPI apod. Tyto instrumenty nahrazují programy, které známe z doby našeho vstupu do EU, např. Phare nebo SAPARD. Jasná pravidla ještě nejsou stanovena, ale je jisté, že o finanční podporu pro projekty v různých oblastech se utká velké

množství více či méně kvalitních projektů. Ze seminářů bylo jasné, že se ve financování s novým rozpočtovým rámcem mění. Potěšitelnou změnou je fakt, že počet instrumentů se z počtu více než třiceti snížil na devět.

Středa měla na programu záležitosti více praktické v porovnání s předchozím dnem. Dopoledne bylo o konkrétní podobě již zmíněných calls for proposal. Po obědě jsme, rozdělení do

ní, včetně toho, na co klade Evropská komise při vyhodnocování důraz. Pravidla pro sestavování rozpočtů jsou velmi přísná a vyžadují přesné plánování s velkým předstihem, protože při realizaci se cena všech položek může lišit maximálně o patnáct procent.

Vzdělávací organizace střední a východní Evropy se nejvíce shodují na zájmu prosazovat projekty na podporu demokracie a budování politických

Na konferenci se sešlo šestnáct zástupců organizací z celé Evropy.

skupin, začali pracovat na cvičných úlohách, které demonstrovaly přípravu projektu. V první fázi to byla práce na struktuře projektu, včetně detailního rozpracování specifických a obecných cílů, aktivit, které k nim povedou a výsledků, které se jimi dosáhnou. Tato pracovní fáze, která trvala více jak hodinu a půl, ukázala důležitost týmové práce při psaní projektů. Speciálně těchto evropských, u kterých vyhodnocovatelé kladou důraz na partnerství organizací z více států.

Přísná pravidla pro sestavování rozpočtů

Ve čtvrtek ráno dokončily všechny skupiny práci na svých projektech z předchozího dne. Poté každá skupina představila vlastní podobu návrhu rozpočtu. Nad každou prezentací jsme ihned diskutovali, abychom probrali výhody a nevýhody jednotlivých řeše-

struktur ve svém regionu a pak ve statech východní Evropy, jako je Ukrajina nebo Bělorusko či Balkán. Zde je velký prostor pro spolupráci i s KAS a HSS, které jsou v oblasti velmi aktivní.

V závěrečné diskusi jsme se shodli, že spolupráce na projektech s velkými nadacemi z Německa a dalších západních demokracií je pro blízkou budoucnost nejlepším způsobem dalšího rozvoje i pro organizace, jako je CEVRO. I když máme zkušenosti v cílových oblastech, nadace jako KAS či HSS mají rozvinutější kapacity pro vedení projektů s velkým rozpočtem a dlouhou dobou realizace.

Celá konference byla ve finále velmi prakticky zaměřená a přinesla všem účastníkům mnoho nových informací v oblasti projektů Evropské unie. Kromě toho došlo k dalšímu prohloubení vztahů na naše partnery v Evropě. ■

KAMILA HUBÁČKOVÁ
koordinátor LKA

PETR ROBEJŠEK A OLDŘICH VLASÁK NA LKA

Poslední březnová sobota na Liberálně-konzervativní akademii byla zpestřena návštěvou pana docenta Petra Robejška, experta na mezinárodní vztahy, ředitele Mezinárodního institutu pro politiku a ekonomiku Haus Rissen. Jeho přednáška, která byla vedena velmi profesionálně, se týkala tématu národní zájmy a s tím související aspekty.

Charisma Robejškovy osobnosti a dynamika jeho projevu rozproudila i studenty k živé diskusi. Dalo by se říci, že ho nenechali vydechnout ani o přestávce při kávě, kdy byl studenty neustále obklopen a uváděl je do tajů mezinárodní politiky.

Lekce z politologie na téma zájmové skupiny a politický systém v České republice vedl ředitel CEVRO Ladislav Mrklas.

Návštěva poslance EP Oldřicha Vlasáka

Na již sedmý blok přednášek dubnové akademie zavítal Oldřich Vlasák, poslanec Evropského parlamentu, který zahájil krátkou přednáškou na téma Struktura a pravomoci EP. Studenti tak byli nejenom seznámeni s chodem parlamentu, ale přednášející jim přiblížil i náplň své práce a působení v EP. Poté se slova ujala Markéta Pit-

rová z Fakulty sociálních studií na Masarykově univerzitě v Brně a navázala na předešlou přednášku lekcí o Evropské unii a mezinárodní integraci. Ve druhé skupině se představil Petr Kolář, prorektor CEVRO Institutu, který se zabýval tématem Veřejné a komunitární právo.

Závěrem bych chtěla připomenout, že zatímco se chýlí ke konci nábor nových posluchačů Liberálně-konzervativní akademie, stávající studenti se připravují na závěrečné zkoušky (skládající se z písemného testu a veřejné obhajoby písemné práce), které se budou konat 16. června 2007 v budově CEVRO Institutu. ■

ZBYNĚK KLÍČ
výkonný redaktor
CEVROREVUE

■ Předseda správní rady CEVRO Ivan Langer a ředitel CEVRO Ladislav Mrklas přijali nabídku vytvořit vlastní **blogy na Aktuálně.cz**. Tématem prvního příspěvku Ivana Langerova jsou odposlechy a jejich zneužívání v politickém boji.

Ladislav Mrklas píše v příspěvku o českých politických stranách po uplynutí necelého roku od posledních parlamentních voleb:

„... Proč vyhrála ODS poslední volby? Odpovědi jsou v zásadě tři. Proto, aby zabránila Jiřímu Paroubkovi v dalším vládnutí. Proto, aby uskutečnila aspoň část ze svých slibovaných reforem. Proto, aby změnila, či spíše zmírnila styl vládnutí, založený na nabub-

řelosti a šibalství. Můžeme se dohadovat o tom, co bylo více a co méně důležité. Osobně se domnívám, že klíčová byla kombinace prvního a třetího. A dosavadní výsledky? ODS vládne v krkolomné koalici. Reformy se rodí pomalu a není jasný jejich osud. Premiér ztrácí trpělivost a ochotu diskutovat s novináři. Vláda jako celek prakticky nekomunikuje. Časovanou minu připomíná šéf druhé největší vládní strany, svým chováním navazující na to nejhorší dědictví minulé vládní garnitury ...“

■ **Je nám šedesát a jedeme**, Magazín MF Dnes, 26. 4., Reportáž o studentce CEVRO Institutu Soně Kodetové

■ **Investiční pobídky jako past?**, Respekt č. 18, Jaroslava Kypetová

„Česká republika potřebuje zahraniční kapitál, domnívám se však, že opravdu ne za každou cenu. Rozhodování investorů o vstupu do českých podniků či založení nových společností jistě není vedeno touhou pomoci relativně nové demokracii. Naopak, pro racionálně uvažujícího investora jsme v minulosti představovali nový trh, stále ještě představujeme levnou pracovní sílu a výhodnou polohu v Evropě. Problém nastal v okamžiku, kdy se ukázalo, že i ostatní středoevropské státy mají obdobné parametry.“ ■

CEVRO V MÉDIÍCH v dubnu

MARKÉTA ŠTALMACHOVÁ
ředitelka CEVRO Institutu

KONŠEL – JAK BÝT DOBRÝM ZASTUPITELEM

Výraz konšel s největší pravděpodobností pochází z latinského *consul*, a původně ve starém Říme označoval nejvyšší volené zástupce, později obecně zástupitele. Podobně ve francouzštině slovo *conseil* označuje funkci rady (a je základem slova radní) a ve slovesném tvaru pak má slovo význam radit.

Aby konšel mohl opravdu svým občanům radit, musí sám mít dostatečný teoretický i praktický základ. V dnešních zastupitelstvech, jak je známe a jak jsme do nich na podzim volili, zasedají lidé různých profesí, od podnikatelů, přes lékaře, studenty či učitele, až po důchodce. Je tomu tak dobře, každý přinese jiný pohled i zkušenost. Na druhou stranu se však lehce stane, že v zastupitelstvu sedí osoby, které nevědí, jak vypadají standardní procedury fungování úřadu, jaké jsou pravomoci zastupitelstva, nebo co vůbec obsahuje zákon č. 128/2000 Sb. o obcích. Historie zná bohužel i případy, kdy obec utrpěla významnou finanční ztrátu díky neúmyslné chybě neznalého zastupitelstva.

Spolupráce krajských úřadů a senátora

Projekt **Konšel – Podpora vzdělávání zastupitelů měst a obcí** si klade za cíl pomoci zvoleným zástupcům lidu stát se opravdu dobrými *radními*, aby se na ně občané mohli spoléhat a obracet s důvěrou. První seminář se konal v Praze 22. února. Dvakrát se pak konal seminář ve spolupráci s krajským úřadem (Ústecký a Středočeský) a jednou ve spolupráci se senátorem Ludkem Seřizem pro zástupitele jeho senátního obvodu. Na konci dubna byl seminář v Olomouci pro moravské obecní zástupitele.

Potěšitelné je, že krajské i obecní úřady jeví zájem o vzdělávání zástupitelů ve své působnosti. Financování vzdělávání volených orgánů není na rozdíl od úředníků zákonem upraveno. Je na samosprávě, aby ve svém rozpočtu peníze vyhradila a zástupitelům

Lektor Vladimír Novotný při kurzu pro středočeské zastupitele

poskytla. Ve většině obcí a na krajích se tak děje. Velkou podporu realizaci projektu Konšel věnuje i Nadace Hanse Seidela.

Více informací o projektu Konšel získáte na stránkách vysoké školy www.cevroinstitut.cz v sekci Nabídka služeb.

Základní informace o projektu:

Jednotlivé bloky semináře lze různě kombinovat a postavit tak program „na míru“.

BLOK I.:

1/ Co znamená být zvolen členem zastupitelstva obce – práva a povinnosti obecně, ústavní a právní základ obcí, vztah obec a stát.

2/ Zastupitelstvo obce – práva a povinnosti člena v rámci jednání zastupitelstva a mezi nimi.

3/ Další orgány obce – práva a povinnosti člena ve vztahu k nim a vztahy mezi nimi.

BLOK II.:

1/ Obec v systému veřejné správy.

2/ Obec a její samostatná působnost.

3/ Hospodaření obce.

4/ Obec a obecní úřad.

BLOK III.:

1/ Rukověť člena obecního zastupitelstva – krok za krokem v obci.

2/ Právní akty obce, úřední listiny obce a jejich náležitosti.

3/ Jednání kolegiálních orgánů – příprava, organizace, hlasování, zápisy apod.

BLOK IV.:

(doporučení zejména pro statutární / velká města)

■ Blok věnovaný tzv. měkkým dovednostem ve vazbě na výkon funkce člena obecního zastupitelstva.

Ohlasy účastníků:

■ školení by mělo být povinné pro všechny zástupitele,

■ více seminářů pro starosty a zástupitele, je potřeba „výuční list“,

■ s kurzem jsem byl spokojen, mnoho konkrétních příkladů, ne jen suché paragrafy,

■ seminář přínosný, měl by ho absolvovat každý nový zástupitel, ale nejlépe ihned po zvolení. ■

FILIP MORAVEC

analytik Asociace pro
mezinárodní otázky

SOUČASNÁ PALESTINA – BEZNADEJ VE SVATÉ ZEMI

SITUACE NA PALESTINSKÝCH ÚZEMÍCH JE NEVYČERPATELNÝM ZDROJEM POLITICKÝCH ZVRATŮ A NEUSTÁLÝCH KONFLIKTŮ. V MINULOSTI JSME BYLI SVĚDKY DVOU INTIFÁD (PALESTINSKÝCH POVSTÁNÍ PROTI IZRAELSKÉ OKUPACI), OD LOŇSKÉHO VYTVOŘENÍ NOVÉ VLÁDY HNUTÍM HAMÁS ZASE SLEDUJEME PALESTINSKÉ VNITŘNÍ SPORY. PO DESETELETÍ VLÁDY JEDNÉ STRANY SE NACIONALISTICKÉ HNUTÍ FATAH JEN TĚŽKO SMIŘOVALO S ROLÍ OPOZICE, RADIKÁLNÍ POSTOJE HAMÁSU NAVÍC ZAHNALY SAMOSPRÁVU DO FINANČNÍ I DIPLOMATICKÉ IZOLACE ZE STRANY HLAVNÍCH DONÁTORŮ, TEDY EVROPSKÉ UNIE A USA.

Od podepsání dohody z Mekky mezi Hamásem a Fatahem se situace uklidnila a nová koaliční vláda se snaží spory mezi oběma stranami přemostit. Rozdílné názory ale přetrvávají a největší otázkou zůstává, jak se nový kabinet postaví k podmínkám Západu pro obnovení finanční pomoci. Stabilita uvnitř palestinské společnosti přitom není důležitá jen pro vztahy s Izraelem a okolními arabskými zeměmi, ale i pro celkovou stabilitu oblasti Blízkého východu. V očích značného množství Arabů a muslimů je totiž palestinská otázka zástupným problémem pro vlastní domácí potíže a dokládají na ní postoj západních zemí k muslimskému světu jako celku.

Politická scéna

Palestinská politika odpovídá faktu, že autonomní území (Západní břeh Jordánu a Pásmo Gazy) nemají status suverénního státu. Přesto fungují v palestinském prostředí standardní demokratické principy a instrumenty, jako jsou politické strany, lidově volený parlament, přímá volba prezidenta atd. Ve srovnání s blízkými arabskými zeměmi (Egypt, Jordánsko, Sýrie, Libanon) tak palestinská území představují výjimku. Je to dáno jak sousedstvím a praktickým dlouholetým propojením s demokraticky fungujícím Izraelem, tak objemnou finanční pomocí z Evropy, podporující vývoj občanské společnosti a nevládních organizací. Palestinská samospráva navíc vznikla v roce 1994 na základě smluv s Izraelem za americké mediace a vždy byla mezi zájmy americké administrativy na prvních místech.

Za standardní však nelze považovat fungování politických stran. Mnohé si založily svůj program na odporu proti Izraeli a kromě civilního vedení tak většinou mají i svá militantní křídla. To se týká obou zmíněných největších hnutí, ale také menších stran. Z nich je asi nejvýznamnější Lidová fronta pro osvobození Palestiny (PFLP), která v posledních volbách

získala jen 4 křesla v legislativní radě, zatímco Hamás obsadil 74 a Fatah 45 mandátů. Ostatní aktéři skončili většinou se dvěma křesly. Rozdíl mezi dvěma nejsilnějšími stranami je nasnadě. Hamás se od počátku profiluje jako pobočka Muslimského bratrstva, tedy jako reislamizační politicko-náboženské hnutí, což mu zajišťuje podporu mezi chudými vrstvami v Gaze. Cílem Fatahu proti tomu není založení islámského státu, nýbrž sekulární Palestiny. Má tudíž příznivce spíše na bohatším Západním břehu mezi křesťanskou a nábožensky nevyhraněnou populací. PFLP má blíže k Fatahu, o čemž svědčí i fakt, že je členem Organizace pro osvobození Palestiny (OOP), hlavní platformy pro jednání s Izraelem.

Hlavní problémy

Pro současnou palestinskou samosprávu bude nejdůležitější dospět ke konsensu v otázce postoje k Izraeli tak, aby mohla být v plné šíři obnovena finanční pomoc. Palestinci se potýkají s chudobou (asi 60 % obyvatel pod hranicí chudoby), nezaměstnaností (asi 20 %), vysokým počtem mladé populace (47 % je mladších 14-ti let), vysokým populačním přírůstkem (přes 3,5 %). Například v Pásmu Gazy přitom prakticky neexistuje průmysl, zemědělství, ani jiné zdroje exportu. Ekonomicky drží Palestince nad vodou soukromý sektor na Západním břehu a ve východním Jeruzalémě, na

financování 160 tisíc zaměstnanců samosprávy ale nestačí a západní dotace jsou pro jejich výplatu nezbytné.

Mladá populace a nezaměstnanost tvoří další problém – bezpečnost. Právě mladí lidé jsou chudobou hnáni do náruče radikálních hnutí, podnikajících protiizraelské útoky. Ty pak blokují další jednání samosprávy s Izraelem, popřípadě vyvolávají vojenské odvety či uzavírky hraničních přechodů a kontrolních stanovišť, čímž se začarovaný kruh násilí a beznaděje uzavírá. Situaci komplikují rovněž občasně únosy cizinců. Vnitřní bezpečnost, hlavně v Gaze, tak zůstává nejdůležitějším domácím tématem. Vláda se v současnosti snaží v rámci masivní operace dostat Gazu pod kontrolu, podobné pokusy se ale zatím nikdy nesesetkaly s výrazným úspěchem. Radikálové se totiž s existencí Izraele pravděpodobně nikdy nesmíří a dlouhodobě příměří by bylo možné snad jen na základě výrazných ústupků z jeho strany. ■

inzerce

Jiří Kozák

vedoucí projektového
oddělení CEVRO Institut

RUŠNÝ KVĚTEN VE VELKÉ BRITÁNII

KVĚTEN LETOŠNÍHO ROKU BYL PRO POLITICKÉ DĚNÍ VE VELKÉ BRITÁNII VÝZNAMNÝ HNED ZE TŘÍ DŮVODŮ. PRVNÍM A NEJVÝZNAMNĚJŠÍM BYLO OZNÁMENÍ TONYHO BLAIRA O Odstoupení z funkce premiéra ke dni 27. června. TOTO DLOUHO OČEKÁVANÉ OZNÁMENÍ UČINIL TONY BLAIR VE STŘEDU 10. KVĚTNA SYMBOLICKY VE SVÉM VOLEBNÍM OBLASTI V SEDGFIELD, KDE SVOU POLITICKOU KARIÉRU PŘED 24 LETY ZAČAL.

Druhou květnovou událostí bylo podepsání dohody mezi katolíky a protestanty v Severním Irsku a následně předání vlády z Londýna do Severního Irsku. Historická smlouva o vzniku severoirské národní vlády byla podepsána 8. května. Skončilo se tak období přímé správy Severního Irsku, která byla zavedena v roce 2002 po skandálu s údajnými odposlechy, které měla nainstalovat do budovy irského shromáždění IRA.

Nová severoirská vláda bude mít rozsáhlé pravomoci v oblasti zdravotnictví, školství, životního prostředí nebo dopravy. Zahraniční, obranné a finanční politiky zůstávají pravomocí centrální vlády v Londýně.

Není divu, že třetí událost tak skončila ve stínu předcházejících dvou. Tou událostí byly volby do skotského parlamentu a samospráv, velšského národního shromáždění a anglických samospráv, které se konaly ve čtvrtek 3. května.

Ztráty Labour Party

Systém anglické samosprávy je mnohem složitější, než máme v Česku. Hierarchie je nepravidelná a některá zastupitelstva se volí po třetinách. Ve volbách nejlépe dopadla Konzervativní strana, která má teď od roku 1978 nejvíce zastupitelů. Většina zisků šla na úkor Liberálních demokratů, nicméně největší ztráty v těchto volbách zaznamenala Labour Party (LP).

Šedesát poslanců velšského Národního shromáždění je voleno smíšeným volebním systémem. Ze 40 křesel v jednomandátových obvodech a 20 křesel volených z volebních listin při-

padlo 26 labouristům (-4), 15 národních velšské Plaid Cymru (+3), konzervativci získali 12 (+1), Liberální demokraté si podrželi šest křesel a jedno křeslo získala nezávislá kandidátka, matka pěti dětí a vdova po bývalém labouristickém poslanci, Patricia Trish Law.

Národní vládu vytvoří pravděpodobně koalice labouristů a liberálních demokratů. Za zmínku stojí, že konzervativci si polepšili z jednoho na sedm křesel v jednomandátových obvodech, které jsou shodné s obvody do Westminsteru.

Problémy ve Skotsku

Nejvíce z trojích voleb se mluvilo o těch ve Skotsku. Do národního parlamentu se volí smíšeným způsobem. Sedmdesát tři poslanců je voleno v jednomandátových obvodech podobně jako ve volbách do Westminsteru. Vítězem je ten, kdo získá největší počet hlasů. Zbýlých 56 poslanců je voleno ze stranických listin v osmi regionech. Zároveň s těmito volbami se letos poprvé konaly volby do míst-

ních zastupitelstev, kam se nově volí systémem jednoho přenositelného hlasu.

A právě souběh několika různých způsobů volby (navíc na jednom volebním lístku), spojený se selháním techniky a problémy s poštovní volbou, znamenal přes sto čtyřicet tisíc neplatných hlasů. Například ve volebním obvodu Airdrie and Shotts získala kandidátka za labouristy většinu o 1 446 hlasů, neplatných v obvodu však bylo 1 536. Bývalý ministr za LP Allan Wilson ve svém obvodu prohrál o 48 hlasů, když bylo 1 015 hlasů neplatných.

Když byly všechny hlasy dopočítány, přišlo další velké překvapení. I tyto volby znamenaly porážku LP, když se před ně o jedno křeslo překvapivě dostala Skotská národní strana (SNP). Ta si celkově polepšila o 20 poslanců hlavně na úkor LP a Strany zelených. SNP uspěla hlavně díky regionálním kandidátkám, kde získala 26 z 56 rozdělovaných křesel.

Vítězství SNP znamená zesílení hlasů volajících po referendu o nezávislosti Skotska. SNP by ráda referendum uspořádala, má v tom podporu i zelených. Liberální demokraté jako možný koaliční partner však jsou proti nezávislosti Skotska. Na druhou stranu jsou proti spolupráci liberálů s LP. Spojení SNP, zelených a liberálů by znamenalo koalici s majoritou jednoho hlasu. Labouristé zahájili též koaliční vyjednávání, ale orientovat se budou hlavně podle výsledků snahy SNP. ■

Výsledky voleb do Skotského parlamentu

strana	jednomandátové obvody	regionální kandidátky	+/-	celkem
Skotská národní strana	21	26	+20	47
Labouristická strana	37	9	-4	46
Konzervativní strana	4	13	-1	17
Liberální demokraté	11	5	-1	16
Strana zelených	0	2	-5	2
ostatní	0	1	-9	1

MICHAL PINK

politolog FSS MU

JACQUES CHIRAC

V prezidentských volbách v roce 1981 se poprvé ucházel o prezidentský úřad, ale svou kandidaturou spíše pomohl k vítězství socialistickému kandidátovi Françoisi Mitterrandovi. V následujících parlamentních volbách se dostavil úspěch a Jacques Chirac se opět chopil pozice ministerského předsedy. Byl to začátek první kohabitace, tedy situace v níž sdílí výkonnou moc prezident společně s premiérem, který pochází z řad opozice. Roli premiéra však zastával jen dva roky, protože v následujících prezidentských volbách se mu z pozice premiéra nepodařilo porazit úřadujícího prezidenta.

Rozdělení RPR po Maastrichtu

Dalším důležitým milníkem v politické dráze lídra neogaullistického Sdružení pro republiku byly události počátkem 90. let – schvalování Maastrichtské smlouvy a parlamentní volby v roce 1993. V prvním případě balancoval mezi její akceptací a odmítnutím a nakonec doporučil voličům hlasovat podle vlastního svědomí. To vedlo k vnitřnímu rozštěpení RPR a odchodu jejich konzervativně a nacionálně orientovaných členů. Před parlamentními volbami o rok později došlo k vnitrostranické dohodě RPR, že její předseda Chirac se v případě volebního vítězství vzdá premiérského úřadu a bude se připravovat na prezidentské volby v roce 1995. Pozici ministerského předsedy skutečně přenechal Edouardu Balladurovi a ten ho měl respektovat jako prezidentského kandidáta. Tato dohoda však nebyla dodržena a v prezidentských volbách 1995 proti sobě kandidovali dva vrcholní představitelé neogaullistické RPR, předseda a starosta Paříže Jacques Chirac a premiér Edouard Balladur. Do druhého kola nakonec postoupil Chirac, porazil socialistického kandidáta Lionela Jospina a nastoupil do nejvyššího úřadu republiky.

Počátek jeho vládnutí se nesl ve znamení velmi příznivého rozložení

JACQUES CHIRAC VSTOUPIL DO POLITIKY V 60. LETECH JAKO STÁTNÍ SEKRETÁŘ ODPOVĚDNÝ ZA OTÁZKY ZAMĚSTNANOSTI. PO ZÍSKÁNÍ PRVNÍCH ZKUŠENOSTÍ SE JIŽ V ROCE 1972 STAL MINISTREM ZEMĚDĚLSTVÍ VE VLÁDĚ PIERRA MESSMERA A O DVA ROKY POZDĚJI STANUL V ČELE MINISTERSTVA VNITRA. HNED PO PREZIDENTSKÝCH VOLBÁCH V ROCE 1974 BYL NOVĚ ZVOLENÝM PREZIDENTEM JMENOVÁN DO FUNKCE MINISTERSKÉHO PŘEDSEDY. SOUČASNĚ VYHRÁL KOMUNÁLNÍ VOLBY, STAL SE STAROSTOU METROPOLITNÍ PAŘÍŽE A PEVNĚ SE ZAČLENIL DO VRCHOLNÉ POLITIKY.

sil, protože k realizaci samotné politiky sloužila většina na půdě Národního shromáždění složená z vlastních poslanců a ideově blízkých koaličních partnerů. Do funkce prvního ministra byl jmenován Alain Juppé a veškeré podmínky zaručovaly bezproblémové vládnutí, ale optimismus netrval dlouho. Výzkumy veřejného mínění zanedlouho naznačovaly možnou porážku proprezidentského tábora v parlamentních volbách, které byly naplánovány na rok 1998. Po zbytek mandátu tak hrozilo nebezpečí kohabitace. Nově zvolený prezident se rozhodl tomuto nebezpečí čelit předčasnými volbami a rozpustil Národní shromáždění. Tento krok je mu často vyčítán, protože tak pouze uspíšil blížící se problém. Na základě výsledků parlamentních voleb byl Jacques Chirac nucen do role premiéra jmenovat svého protikandidáta z předchozích prezidentských voleb, Lionela Jospina a společně vládli až do roku 2002. Tento jev však prezident vyřešil zásadní modifikací politického systému a v referendu předložil voličům návrh na zkrácení prezidentského mandátu ze 7 na 5 roků. V prezidentských volbách v roce 2002 se tak prezident již volil na zkrácený mandát a Jacques Chirac dosáhl vítězství.

Podpora Sarkozymu

Jeho vítězství bylo voliči potvrzeno v následujících parlamentních volbách v roce 2002, před kterými položil základy Svazu pro lidové hnutí. V násled-

Jacques Chirac (* 1932)

- 22. francouzský prezident (1995–2007)
- dvojnásobný francouzský premiér (1974–1976, 1986–1988)
- jeden ze zakladatelů Svazu pro lidové hnutí

ujících regionálních a evropských volbách byli v obou případech prezident a jeho přívrženci poraženi a většinu hlasů získaly opoziční levicové politické strany. Stejně tak dopadl i výsledek referenda pojednávající o ratifikaci evropské ústavy, za jejíž prosazení prezident vehementně bojoval. Jacques Chirac nakonec v únoru 2007 očekávaně, ale na poslední chvíli oznámil, že se prezidentských voleb bude účastnit pouze jako řádný volič a svou podporu později jasně vyjádřil Nicolasi Sarkozymu.

JIŘÍ KLÍNDERA
student politikologie

PŘEČETLI JSME

> **Právo a svoboda / Bruno Leoni**

Kde není právo, není ani svoboda. Stále častěji se však můžeme přesvědčovat, že právo nemusí být naším ochráncem, ale spíše nepřítelem. Jedním z faktorů, které toto zapříčiňují, je původ vzniku právních norem. Liberální institut proto přichází s přelomovou knihou italského právního teoretika Bruna Leoniho (1913–1967) *Právo a svoboda*, která se právě genezi práva věnuje.

Hlavním příspěvkem Leoniho knihy je koncept tzv. tržního práva. K tomu, aby vznikly dobré zákony, je podle něj, stejně jako v ekonomii-

ce, potřeba konkurence. Současný monopol tvorby práva, spočívající v rukou legislativního tělesa, je s ním v příkrém rozporu a Leoni ho přirovnává ke státně-socialistickému plánovači v centrálně řízené ekonomice. Podle Leoniho musí být soudcům sejmuta gloriola výjimečnosti a i oni mají být vsazeni do tržního prostředí. Právnický má být jistým druhem římského vědce: „předmětem jeho zkoumání bylo hledání řešení případu, který mu ke studiu předložili občané. Stejně jako průmyslník může dnes předložit fyzikovi nebo inženýrovi nějaký technický problém týkající se jeho továrny nebo výrobku, které vyrábí. Soukromé římské právo bylo tedy něčím, co bylo třeba popsat či objevit, ale nikoliv něco, co bylo třeba přijmout.“ Vy-

sledným stavem by měl být systém práva vytvářeného soudci, jenž by byl nadřazený monopolistické tvorbě zákonů. Soudci by zpětně byli vystaveni konkurenčnímu tlaku, který by je nutil poskytovat spravedlnost rychleji, levněji a kvalitněji.

Ojedinelá publikace, která snad v důsledku brzké Leoniho smrti upadla v zapomnění, je v českém vydání doplněna analýzou Carla Lottieriho: Bruno Leoni: tržní zákon a věhlasným spisem Frederica Bastiata *Zákon*. Tak jako po každé, i touto knihou přichází Liberální institut s něčím, co se v regulacemi prošípané společnosti může zdát utopií. Ale právě proto, že kniha dokáže provokovat k přemýšlení nad současným stavem, stojí za přečtení. ■

12 OTÁZEK NA NEPOLITICKÉ TÉMA

> **Daniela Filipiová / senátorka**

Máte rodinu?

Ano. Jsem vdaná a mám dvě dcery. Starší studuje práva a mladší je na základní škole.

Na jaký pořad se ráda podíváte v TV?

Málokdy si nechám ujít zprávy na všech televizních stanicích. Dále mám ráda různé publicistické pořady a klasické detektivky, např. od Agáty Christie a občas nějaký ten romantický film, pro „výplach“ mozku.

Jakou posloucháte muziku?

Především klasickou hudbu, zejména operu. Mým oblíbeným je W. A. Mozart. Také mám ráda hudbu šedesátých let.

Kterou barvu máte ráda?

Moudrou v jakémkoliv odstínu.

Jaké máte koničky?

Vážnou hudbu, výtvarné umění a literaturu. Když nemám v zásobě několik nepřečtených knih,

jsem celá nesvá. Čtu denně, alespoň chvíli. A ráda bych si konečně našla čas na kreslení.

Jaké přání byste si ráda splnila?

Několikaměsíční putování Spojenými státy. Obytným karavanem a způsobem, kam mě „nohy donesou“.

Kde byste chtěla strávit dovolenou?

Jednak to jsou již zmiňované Spojené státy a pak Izrael.

Co Vás nejvíce upoutá na muži?

Oči a ruce. A pak je pro mě důležitý celkový dojem, jak na mě dotyčná osoba působí.

Co Vám v poslední době udělalo největší radost?

Prstýnek, který mi dal manžel k našemu kulatému výročí svatby, jaký jsem si již dlouho přála. ■

Jaké jste znamení a kolik je Vám let?

Jsem narozená ve znamení lva a letos mi bude 49 let.

Jak dlouho působíte na politické scéně?

Do politiky jsem se dostala vstupem do ODS v době po tzv. sarajevském atentátu. V roce 2000 jsem byla zvolena do Senátu.

Kdo je Vaším vzorem v osobním životě?

Můj otec. Byl to přímý člověk, který nikdy nikomu neublížil, pomáhal lidem a který celým svým životem dokonale naplňoval masarykovské heslo „nebát se a nekrást“.

ZÁBAVA / VĚDOMOSTNÍ TEST

Historie českého stranického systému

1/ Který významný politik stál v čele Československé strany lidové (realistické)?

- a) T. G. Masaryk
- b) Karel Kramář
- c) Antonín Švehla

2/ Jak se jmenoval tiskový orgán Československé strany socialistické?

- a) České slovo
- b) České slovo národní
- c) Národní slovo

3/ Jak se oficiálně jmenovala agrární strana?

- a) Československá strana maloroľnického lidu
- b) Republikánská strana zeměděľského a maloroľnického lidu
- c) Republikánská maloroľnická strana

4/ Jak se jmenovala největší strana československých živnostníků v době první republiky?

- a) Československá strana podnikatelská
- b) Československá obchodnická strana středostavovská
- c) Československá živnostensko-obchodnická strana středostavovská

5/ Která strana se původně nepodílela na vzniku Československé národní demokracie?

- a) mladočeši
- b) staročeši
- c) pokroková strana

6/ Ve kterém roce byla založena Československá strana lidová?

- a) 1918
- b) 1919
- c) 1920

7/ V kolika vládách působili agrárníci (celkem vládlo 18 vlád)?

- a) 10
- b) 13
- c) 17

8/ Kolik úřednických vlád vládlo v období první republiky?

- a) 2
- b) 3
- c) 4

9/ Která vláda let 1918–1938 se udržela v úřadu nejdéle?

- a) první vláda F. Malypetra (zač. 1929)
- b) první vláda A. Švehly (zač. 1922)
- c) třetí vláda A. Švehly (zač. 1926)

10/ Která strana a kdy dostala v prvorepublikových volbách absolutně nejvyšší počet hlasů?

- a) Česká strana sociálně demokratická strana dělnická v roce 1920
- b) agrárníci v roce 1925
- c) Komunistická strana Československa v roce 1929

11/ Za kterou stranu působil ve vládě pozdější prezident Edvard Beneš?

- a) Československá národní demokracie
- b) Československá živnostensko-obchodnická strana středostavovská
- c) Československá strana socialistická

12/ Ve kterých letech vládla tzv. rudo-zelená koalice?

- a) 1919–1920
- b) 1920–1921
- c) 1934–1935

13/ Kdo stál v čele exilových vlád v letech 1940–1945?

- a) Jan Šrámek
- b) Edvard Beneš
- c) Jan Černý

14/ Který významný novinář působil v Národní straně práce?

- a) Antonín Pravoslav Kalina
- b) Ferdinand Peroutka
- c) Vladislav Vančura

15/ Ve které straně působila Milada Horáková?

- a) Československá strana socialistická
- b) Československá strana lidová
- c) v žádné

16/ Kolik lidoveckých ministrů zasedalo ve vládě K. Gottwalda v letech 1946–1948?

- a) 3
- b) 4
- c) 5

17/ Která z prvorepublikových stran nebyla po roce 1945 povolena?

- a) Československá živnostensko-obchodnická strana středostavovská
- b) Československá národní demokracie
- c) Republikánská strana

18/ Byla Národní strana práce součástí některé z vlád první republiky?

- a) ano
- b) ne

19/ Ve kterém období nebyla sociální demokracie součástí vládní koalice?

- a) 1922–1925
- b) 1926–1929
- c) 1937–1938

20/ Se kterou politickou stranou je spjata jméno Ladislav Feierabend?

- a) agrární strana
- b) Československá národní demokracie
- c) Československá strana socialistická

Správné odpovědi:

1/a, 2/a, 3/b, 4/c, 5/b, 6/b, 7/c, 8/b, 9/b, 10/a, 11/c, 12/a, 13/a, 14/b, 15/a, 16/b, 17/c, 18/b, 19/b, 20/a

Hodnocení:

0–7/ Nalistujte první letošní CEVRO Revue s přehledem prvorepublikových vlád.

8–14/ Znáte základní kontury českého stranického systému.

15–20/ V historii českých stran se vyznáte na jedničku.

ZÁBAVA / HÁDANKA A KVÍZ

Hádanka

Poznáte známého středoevropského politika?

Kvíz

Zařaďte české politické komentátory k jejich domovské redakci.

Bohumil Pečinka	Aktuálně.cz
Erik Tabery	Hospodářské noviny
Jindřich Hasoň	Mladá fronta DNES
Jindřich Šídlo	Právo
Josef Kopecký	Lidové noviny
Josef Pravec	Reflex
Lukáš Bek	Týden
Martin Veselovský	Mladá fronta Plus
Miroslav Korecký	Respekt
Petr Kolář	Ekonom
Radko Kubičko	Český rozhlas 6
Sabina Slonková	Česká televize
Václav Moravec	Český rozhlas 1

Další obrázky najdete na stránce www.ateo.cz nebo na portálu CEVRO www.volebnifakta.cz.

ZÁBAVA / KŘÍŽOVKA

„Každý politik by měl udržet tempo a míru technického vývoje pod kontrolou, tak, ...“ Dokončení výroku Jacquese Chiraca, o němž se dočtete v Galerii osobností, je v tajence. Správné řešení najdete na protější straně dole.

POMŮCKY: ARON, ATAMI, EMS, OSETI, UR	KVĚTENSTVÍ OBLÍ	DRUH PISEČNÉ PLÁŽE	ZAČÁTEK TAJENKY	MONGOL- SKÉ JEZERO	DŘÍVĚJŠÍ ZNAČKA PRAČÍHO PRAŠKU		SPRÁVNÍ JEDNOTKA	MÍNIT	NÁZEV ZNAČKY LITRU	UZLIČEK V TKANINĚ		KONEC TAJENKY	ČÁST CYKLIS- TICKÉHO ZÁVODU	BALKÁNSKÝ PALÁC
JMÉNO NÁŠEHO PREZIDENTA						ŠTĚTINA ČERNÉ ZVĚŘE					VŘÍSKOT			
BRITSKÁ MĚNA						KRUH ATHLETIC. CLUB (ZKR)					RUSKY „TO“ ANGLICKY „NEBO“			
MAĎARSKÝ BÁSNÍK				DOMÁCKY MARIE OBEC OKR. STRAKONICE				NEZNABOH LATINSKY „VZÁCNÁ“						
SUŠICKÝ PODNIK					VZÁČNÝ JEHLIČNAN ÚTOK				SUROVÁ NAFTA NOREK AMERICKÝ					
	LATINSKY „HORA“	ZNAČKA POKRM. TUKU VÝZVA			DŘ. NÁZEV THAJSKA MYTOLOG. KRASAVEG						POTOM ŠVÝCARSKÁ ŘEKA			
ZNAČKA SYRŮ						ŠLAPAČ. MOTOCYKL. ZÁVOD VÍTEZ, BOD V DŽUDU							ROD TROPIC- KÝCH MRAVENCŮ	VNĚJŠÍ ČÁST ZEMSKÉ KŮRY
RESTOVATI								TROPICKÝ PLOD ZN. NAŠICH NÁKL. AUT.						
MAĎARSKY „NE“				BEZBARVÁ FORMA BÁREV ZDÁNLIVĚ					HALITI SPISY					
CHOBOT- NATEC					NOČNÍ PTÁK BÁJNÝ ČES. KNIŽE					AUTO- MOBILY SILNÝ PROVAZ				
	CENNÁ ZNÁMKA	DĚTSKÉ CITOSL. NA ONO MÍSTO			CHEMICKÝ PRVEK NÁPOR CHOROBY						BOL GARDENŮV PŘÁVNÍK (PERRY)			
ŘADA VOZIDEL								PLANETKA ŽENSKÉ JMÉNO					KORÁLOVÉ OSTROVY	LOSOSO- VITÁ RYBA
OSLOVO- VATI TŘETÍ OSOBOU								ČTVEREČNÝ NEROST POPLACH						
POPĚVEK			JIHOČESKÁ ŘEKA STŘED TAJENKY						ÍRÁNSKÁ JAZYKOVÁ SKUPINA ČPAVEK					
ŘEKA SRN				KIPLINGŮV VLK AFRICKÁ POUŠT						NÁDOBA U STUDNY SOUČÁST ÉTER, OLEJŮ				
VÝHŘEVNÉ PALIVO					KOZÁČKÝ NÁČELNÍK MISTR MEČE							HLE (NÁŘEČNĚ) ČESKÝ HEREC		
	STŘEŠNÍ SVOD	NÁTĚR ZBABĚLEC				ŘEKA FRANCIE KROKOVÁ DCERA					POTOMEK PLAZI			
CIRKULOVAT								HODNĚ ŠTÍPANÉ DŘEVO					JAPONSKÁ LOVKYNĚ ÚSTRIC	KŘÍZENEC VELBLOUDA
MISIONÁŘ									OBYVATEL SLOV. SÍDLA TUMÁŠ					
NĚMECKY „ALE“					VÁHOVÁ JEDNOTKA						STOLNÍ HRA			
ČÁST CHODIDLA					STAROVĚKÉ PLATIDLO						AVIVÁŽNÍ PŘÍPRAVEK			

PETR SOKOL

šéfredaktor CEVROREVUE,
politolog

MĚSÍC ČESKÉ PRAVICE

květen

➤ ODS v doplňovacích volbách do Senátu neuspěla

Na Chomutovsku kandidát KSČM Václav Homolka získal ve druhém kole doplňovacích senátních voleb 55,32 procenta hlasů. Náměstkovi chomutovské primátorky Janu Řehákové z ODS odevzdalo hlas jen 44,68 procenta voličů. Volební finále se zúčastnilo 9,73 procenta voličů, nejméně v dosavadní historii senátních voleb.

Ve volebním obvodě Přerov se kandidátka ODS Elena Grambličková neprobojovala do druhého kola, když obsadila až čtvrté místo. Do druhého kola postoupili na Přerovsku jen zástupci levice. Senátorem se nakonec stal kandidát ČSSD Jiří Lajtoch.

➤ Republikové setkání představitelů ODS na téma Reformní kroky vlády

Premiér Mirek Topolánek, ministr práce a sociálních věcí Petr Nečas a ministr zdravotnictví Tomáš Julínek ve čtvrtek 3. května v Praze na Žofině v rámci republikového setkání představitelů ODS prezentovali svým spolustraníkům připravované reformní kroky vlády.

Premiér ve svém vystoupení zdůraznil, že připravované daňové, sociální a zdravotnické reformy jsou výsledkem složitého koaličního kompromisu i tragického stavu veřejných financí. „Je to dobrý základ k tomu, abychom mohli naplnit sliby, které jsme dali voličům. Jsme v první třetině, je to dobrý

základ pro plnění našich slibů. Následovat budou další balíky reforem. Nyní je třeba za každou cenu udržet křehkou koalici, zatáhnout za záchranou brzdou a stabilizovat veřejné finance,“ uvedl.

Hostem republikového setkání byl i bývalý předseda reformní slovenské vlády Mikuláš Dzurinda, který vyzval členy ODS, aby měli odvalu i trpělivost a stáli za svým předsedou. Své reformní principy v rámci diskusního bloku představil i poslanec Vlastimil Tlustý.

➤ Zasedání Výkonné rady ODS

Výkonná rada ODS se 3. května na svém zasedání konaném na pražském Žofině rozhodla zařadit jako pravidelný bod svého programu kontrolu plnění usnesení Kongresu ve věci spolupráce ODS a KSČM v komunální oblasti, včetně zrušení licencí na základě doporučení oblastních rad ODS.

Výkonná rada zároveň vyzvala voliče, aby v doplňovacích volbách do Se-

nátu na Přerovsku podpořili kandidáta demokratické strany, na rozdíl od Jiřího Paroubka, který na Chomutovsku raději podpořil komunistu než demokrata. Výkonná rada rovněž uložila Hlavní kanceláři doplnit na příští jednání VR předloženou informaci o doplňovacích volbách do Senátu o podrobnou analýzu příčin neúspěchu kandidátů ODS.

➤ Poslanecký klub ODS vládní reformu neodmítá

Poslanecký klub ODS za účasti premiéra Mirka Topolánka v úterý 15. května diskutoval o vládním plánu reformy veřejných financí. Z jednání podle předsedy klubu Petra Tluchoře vyplynulo, že ani jeden z přítomných poslanců se nechystá reformu odmítnout. „Mám z té debaty velmi dobrý pocit. Byla vel-

mi otevřená a myslím, že nás výrazně posunula dopředu,“ řekl po jednání klubu jeho předseda. Premiér Mirek Topolánek po jednání zmínil, že se nyní soustředí na to, aby reformu prosadil ve vládě. Mluvit o tom, jak získat sto procentní podporu vlastních poslanců, je podle něj nyní předčasné.

➤ Hlavní manažer o zpochybnovaných darech

ODS se prohlášením hlavního manažera Jaroslava Jurečky důrazně ohradila proti spekulacím v médiích o sponzorských darech, které obdržela v roce 2006. ODS odevzdala Výroční finanční zprávu za rok 2006 v souladu se zákonem dne 30. 3. 2007, tj. v řádném termínu. Tuto zprávu kontrolní výbor poslanecké sněmovny přijal usnesením z 24. 4. 2007 jako úplnou. Součástí zprávy je úplný výčet všech dárců a je tedy veřejně přístupný v PS PČR.

Přijímání a evidence darů se v ODS řídí interní směrnicí, která ve svých všeobecných ustanoveních ukládá splnění zákonných povinností a v prováděcích předpisech stanoví konkrétní přísná pravidla pro schvalování darů – schválení daru grémiem strany, podpisové právo dle výše daru, schválení a následně podpis darovací smlouvy, realizace bankovním převodem, pokud darovaná částka přesahuje 15 tis. EUR (což v přepočtu činí asi 450 tis. Kč).

V roce 2006 ODS přijala od 3 003 dárců peněžní dary ve výši 103 185 tis Kč, z toho 264 dárců věnovalo částku nad 50 000,- Kč. Největšími dárci me-

zi fyzickými osobami byli: pan Miroslav Sova (5 mil. Kč) a paní Františka Řezníčková (babička sourozenců Sovových – 1 mil. Kč). Oba dary schválilo Grémium ODS a platby byly realizovány bankovními převody.

V médiích je v souvislosti s těmito sponzorskými dary diskutována úloha pana Jiřího Chvojky. Pan Chvojka byl v období před volbami do PSP v roce 2006 členem středočeského volebního štábu a byl tedy občasným hostem jednání centrálního volebního štábu. Lze doložit, že na programu jednání tohoto štábu nebyl nikdy zařazen bod, zabývající se sponzoringem.

Pan Jiří Chvojka zřejmě zprostředkoval sponzorské dary od pana Sova a paní Řezníčkové. ODS má ve své evidenci veškeré dokumenty, kterými lze doložit, že peníze pocházely od těchto osob a byly odeslány z jejich bankovních účtů. Pokud by se i přesto prokázalo, že tyto dary nejsou zcela v souladu se zmíněnou vnitřní směrnicí ODS, musí být postupováno podle zákona (tj. vrácení dárci či odvod do státního rozpočtu).

WEB

ODS

KOZUSNIK.CZ

! WEB ZDARMA !**NAŠI KLIENTI**www.topolanek.czwww.premyslsobotka.cz**WEBODS.CZ**

ZDARMA JE URČEN VÝHRADNĚ PRO POLITIKY ODS!

Kontakt: Afeštační středisko, a. s. | provozovatel služby KOZUSNIK.CZ | www.kozusnik.cz
Olga Vilímková | ředitelka projektu | tel.: 603 827 062 | vilimkova@kozusnik.cz**eStat.cz**
efektivní stát 2006–2011

Zaregistrujte se na

www.estat.cz**CEVRO – LIBERÁLNĚ-KONZERVATIVNÍ AKADEMIE VÁM NABÍZÍ**

➤ Možnost objednat předplatné časopisu **CEVROREVUE** za zvýhodněných podmínek – časopis bude chodit na Vámi určenou adresu, přímo do Vaší schránky.

➤ Dále Vám nabízíme možnost objednat „**Balíček CEVRO**“, jehož součástí jsou všechna čísla časopisu a publikace vydané v roce 2007 a jako bonus na závěr roku **malé překvapení**.

➤ Také máte možnost objednat starší publikace, a to vše pomocí tohoto kupónu.

Stačí si vybrat a zaškrtnout Vámi zvolenou objednávku, doplnit veškeré kontaktní údaje a zaslat kupón na naši adresu nebo fax:

**CEVRO, Jungmannova 28/17
110 00 Praha 1-Nové Město**

fax: 224 237 769

- objednávám roční předplatné časopisu CEVROREVUE v hodnotě 250,- Kč**
- objednávám „Balíček CEVRO“ v hodnotě 500,- Kč**
- objednávám publikaci CEVRO** (uvedte název publikace) **▼**

jméno a příjmení / firma >

adresa >

IČO >

telefon >

email >

Předplatitelé časopisu **CEVROREVUE** mají přednostní právo účasti na konferencích a seminářích pořádaných pod záštitou CEVRO – Liberálně konzervativní akademie.

CEVROINSTITUT

[school of political studies]

VYSOKÁ ŠKOLA

ÚSTAVNÍ A SPRÁVNÍ PRÁVO

VEŘEJNÉ FINANCE

VOLEBNÍ A STRANICKÉ SYSTÉMY

POLITICKÝ MARKETING

NAUČ SE BÝT POLITIKEM!

CHCETE KROMĚ TITULU ZÍSKAT I ROZHLED, SEBEVĚDOMÍ A NOVÉ KONTAKTY? VYSOKÁ ŠKOLA CEVRO INSTITUT OTEVÍRÁ JIŽ DRUHÝM ROKEM BAKALÁŘSKÉ STUDIUM V ATRAKTIVNÍCH OBORECH „POLITOLOGIE A MEZINÁRODNÍ VZTAHY“ A „VEŘEJNÁ SPRÁVA“. ZÁRUKOU KVALITY VÝUKY JE RENOMOVANÝ PEDAGOGICKÝ SBOR V ČELE S PROF. DR. MIROSLAVEM NOVÁKEM A PROF. JUDR. DUŠANEM HENDRYCHEM.

DNY OTEVŘENÝCH DVEŘÍ:

6. a 27. června, 22. srpna a 5. září 2007 vždy od 17.00 hodin na adrese Jungmannova 17, Praha 1,
tel. +420 221 506 706 (707)

WWW.CEVROINSTITUT.CZ